

Bruxelles, 13 iunie 2019
(OR. en)

10144/19

**Dosar interinstituțional:
2018/0329 (COD)**

**MIGR 95
COMIX 306
CODEC 1211**

REZULTATUL LUCRĂRILOR

Sursă:	Secretariatul General al Consiliului
Data:	7 iunie 2019
Destinatar:	Delegațiile
Nr. doc. ant.:	9620/19
Nr. doc. Csie:	12099/18
Subiect:	Propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală (reformare) – Abordare generală parțială

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor textul abordării generale parțiale privind directiva sus-menționată, astfel cum a fost convenită de Consiliu la 7 iunie 2019.

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

**privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea
resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală (reformare)**

*O contribuție din partea Comisiei Europene la reuniunea liderilor din
Salzburg, 19-20 septembrie 2018*

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul ~~de instituire a Comunității Europene~~ ☒ privind funcționarea Uniunii
Europene ☒, în special articolul ~~63 alineatul (3) litera (b)~~ ☒ 79 alineatul (2) litera (c) ☒,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

↓ nou

→ Consiliul

- (1) Directivei 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹ ar trebui să i se aducă o serie de modificări. Din motive de claritate, directiva menționată ar trebui reformată.
- (2) O politică de returnare eficace și echitabilă reprezintă o parte esențială a abordării Uniunii care vizează o mai bună gestionare a migrației în toate aspectele, astfel cum se reflectă în Agenda europeană privind migrația din mai 2015².
- (3) La 28 iunie 2018, Consiliul European a subliniat în concluziile sale necesitatea de a accelera în mod semnificativ returnarea eficace a ↻ resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală ↻ ↻ [...] ↻ și a salutat intenția Comisiei de a face propuneri legislative în vederea unei politici europene de returnare mai eficace și mai coerente.

↓ 2008/115/CE considerentul 1
(adaptat)

~~Consiliul European de la Tampere din 15 și 16 octombrie 1999 a stabilit o abordare coerentă în domeniul imigrației și al azilului care privește, în egală măsură, crearea unui sistem comun în domeniul azilului, o politică de imigrație legală și combaterea imigrației ilegale.~~

¹ Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală (JO L 348, 24.12.2008, p. 98).

² COM(2015) **240**.

↓ 2008/115/CE considerentul 2
(adaptat)

~~Consiliul European de la Bruxelles din 4 și 5 noiembrie 2004 a recomandat instituirea unei politiei eficiente de îndepărtare și returnare, bazată pe standarde comune, pentru ca persoanele în cauză să fie returnate într-o manieră umană și cu respectarea deplină a drepturilor lor fundamentale și a demnității lor.~~

↓ 2008/115/CE considerentul 3
(adaptat)

~~Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei a adoptat la 4 mai 2005 „Douăzeci de orientări privind returnarea forțată”.~~

↓ 2008/115/CE considerentul 4

(adaptat)

⇒ nou

⇒ Consiliul

- (4) ☒ Această politică europeană de returnare ar trebui să se bazeze pe standarde comune, pentru ca persoanele în cauză să fie returnate într-o manieră umană și cu respectarea deplină a drepturilor lor fundamentale și a demnității lor ☒ ⇒, precum și cu respectarea dreptului internațional, inclusiv a obligațiilor legate de protecția refugiaților și de drepturile omului. ⇐ Este necesară stabilirea unor norme clare, transparente și echitabile care să asigure o politică de returnare eficientă și eficace ~~ca element necesar al unei politici bine gestionate în domeniul migrației~~ ⇒ care ➡ **să conducă și la reducerea stimulentei pentru imigratia ilegală** ☹ ➡ [...] ☹ să asigure coeziunea cu sistemul european comun de azil și cu sistemul de migrație legală și să contribuie la integritatea acestora ⇐.
-

↓ 2008/115/CE considerentul 5

- (5) Această directivă ar trebui să stabilească un set de norme orizontale, aplicabile tuturor resortisanților țărilor terțe care nu îndeplinesc sau care nu mai îndeplinesc condițiile de intrare, ședere sau reședință într-un stat membru.

- (6) Statele membre ar trebui să ia toate măsurile necesare pentru a asigura că încetarea situației de ședere ilegală a resortisanților țărilor terțe se efectuează printr-o procedură transparentă și echitabilă. În conformitate cu principiile generale ale dreptului UE, deciziile luate în temeiul prezentei directive ar trebui adoptate de la caz la caz și pe bază de criterii obiective, aceasta însemnând că ar trebui acordată atenție nu doar simplului fapt al șederii ilegale. Atunci când se utilizează formulare standard pentru deciziile referitoare la returnare, respectiv decizii de returnare și, dacă au fost emise, decizii privind interdicția de intrare și decizii de îndepărtare, statele membre ar trebui să respecte principiul respectiv și să se conformeze pe deplin dispozițiilor aplicabile din prezenta directivă.
-

- (7) Legătura dintre decizia de încheiere a șederii legale a unui resortisant al unei țări terțe și emiterea unei decizii de returnare ar trebui să fie consolidată, pentru a se reduce riscul de sustragere și probabilitatea deplasărilor secundare neautorizate. Este necesar să se asigure că o decizie de returnare este emisă ➞ **fără întârzieri nejustificate** ➞ [...] ➞ după decizia de respingere sau de încetare a șederii legale sau, în mod ideal, în același act sau în aceeași decizie. Această cerință ar trebui să se aplice în special în cazurile în care o cerere de protecție internațională este respinsă. ➞ [...] ➞

↓ 2008/115/CE considerentul 7

(adaptat)

⇒ Consiliul

- (8) Se subliniază nevoia unor acorduri ~~comunitare~~ și ☒ la nivelul Uniunii și a unor acorduri ☒ bilaterale de readmisie cu țările terțe pentru a facilita procesul de returnare. Cooperarea internațională cu țările de origine în toate etapele procesului de returnare este o condiție preliminară pentru realizarea unei returnări durabile. ⇒ **În acest sens, ar trebui utilizate cât mai mult posibil instrumentele disponibile, în vederea abordării coordonate și structurate asupra migrației, care maximizează sinergiile și aplică efectul de pârghie necesar, în special în cazul în care țările terțe nu cooperează în ceea ce privește readmisia. Astfel de instrumente ar putea include acorduri, dialoguri și măsuri internaționale, parteneriate pentru mobilitate, precum și mecanismele existente în temeiul Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului nr. ... de modificare a Regulamentului (CE) nr. 810/2009 (Codul de vize) și în temeiul Regulamentului 2018/1806.** ☺
- ⇒ (8a) **În cazul în care anumite țări terțe nu cooperează pentru readmisia resortisanților lor care sunt reținuți în situație de sedere ilegală și în cazul în care țările terțe respective nu cooperează efectiv în cadrul procesului de returnare, ar trebui să se aplice în mod restrictiv și temporar anumite dispoziții din Codul de vize pe baza unor criterii obiective, pentru a spori cooperarea unei anumite țări terțe în ceea ce privește readmisia.** ☺

↓ 2008/115/CE considerentul 8

- (9) Se recunoaște că este legitimă returnarea de către statele membre a resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală, cu condiția existenței unor sisteme de azil echitabile și eficiente, care să respecte pe deplin principiul nereturnării.

↓ 2008/115/CE considerentul 9

- (10) În conformitate cu Directiva 2005/85/CE a Consiliului ~~din 1 decembrie 2005 privind standardele minime cu privire la procedurile din statele membre de acordare și retragere a statutului de refugiat~~³, un resortisant al unei țări terțe care a făcut o cerere de azil într-un stat membru nu ar trebui considerat ca aflându-se în situație de ședere ilegală pe teritoriul statului membru respectiv până la intrarea în vigoare a unei decizii negative cu privire la cerere sau a unei decizii de încetare a dreptului de ședere în calitate de solicitant de azil.

³ Directiva 2005/85/CE a Consiliului din 1 decembrie 2005 privind standardele minime cu privire la procedurile din statele membre de acordare și retragere a statutului de refugiat (JO L 326, 13.12.2005, p. 13).

↓ nou

↻ Consiliul

(11) Pentru a asigura norme mai clare și mai eficace privind acordarea unui termen pentru plecarea voluntară și pentru luarea în custodie publică a unui resortisant al unei țări terțe, stabilirea existenței unui risc de sustragere ar trebui să se bazeze pe criterii obiective valabile la nivelul Uniunii. În plus, prezenta directivă ar trebui să prevadă criterii specifice prin care să se stabilească un temei pentru o prezumție relativă potrivit căreia există un risc de sustragere. ➔ **Un resortisant al unei țări terțe ar trebui să furnizeze toate elementele necesare pentru evaluarea riscului de sustragere.** ⌂

➔ **(11a) Cu excepția cazului în care statele membre hotărăsc să nu aplice prezenta directivă în aplicarea articolului 2 alineatul (2) litera (b), atunci când [...] determină riscul de sustragere, autoritățile naționale competente pot [...] lua în considerare încălcarea [...] codurilor penale ale statelor membre, în cazul unei infracțiuni grave, întrucât acest lucru poate indica în special o nerespectare a cadrului juridic al statelor membre, inclusiv a normelor în materie de migrație. Astfel de autorități pot, de asemenea, să ia în considerare existența unei investigații penale sau [...] a unei urmăriri penale în curs care [...] nu a condus încă la o condamnare, dacă acest lucru este prevăzut de dreptul național.** ⌂

(12) Pentru a consolida eficacitatea procedurii de returnare, ar trebui stabilite responsabilități clare pentru resortisanții țărilor terțe, în special obligația de a coopera cu autoritățile în toate etapele procedurii de returnare, inclusiv prin furnizarea informațiilor și a elementelor necesare pentru evaluarea situației lor individuale. În același timp, este necesar să se asigure că resortisanții țărilor terțe sunt informați cu privire la consecințele nerespectării acestor obligații, în ceea ce privește determinarea riscului de sustragere, acordarea unui termen pentru plecarea voluntară și posibilitatea de a impune luarea în custodie publică ➡ **și despre faptul că în dreptul național s-au prevăzut sancțiuni,** ➡ precum și în ceea ce privește accesul la programe care oferă asistență logistică, financiară și alte tipuri de asistență materială sau în natură.

↓ 2008/115/CE considerentul 10

(adaptat)

⇒ nou

⇒ Consiliul

- (13) În cazul în care nu există motive să se creadă că ~~☒~~ acordarea unui termen pentru plecarea voluntară ~~☒~~ ~~returnarea voluntară~~ ar submina scopul unei proceduri de returnare, ~~aceasta~~ ~~☒~~ returnarea voluntară ~~☒~~ ar trebui să fie preferată returnării forțate și ar trebui acordată ~~o perioadă de timp~~ ~~un termen~~ ⇒ corespunzător ⇐ pentru plecarea voluntară ⇒ , care să fie de maximum treizeci de zile ⇒ [...] ⇐ ⇐. ⇒ Nu ar trebui să se acorde un termen pentru plecarea voluntară în cazul în care s-a evaluat că resortisanții țărilor terțe prezintă un risc de sustragere ⇒ [...] ⇐ ⇒ **sau reprezintă un risc pentru ordinea publică, siguranța publică sau securitatea națională. Statele membre pot decide să nu acorde un termen pentru plecarea voluntară în cazul în care un resortisant al unei țări terțe a** ⇐ depus o cerere anterioară de ședere legală care a fost respinsă ca fiind de natură frauduloasă, ⇒ [...] ⇐ în mod vădit nefondată sau ⇒ [...] ⇐ ⇒ inadmisibilă. ⇐ ⇐ Ar trebui prevăzută o extindere a ~~perioadei acordate termenului acordat~~ pentru plecarea voluntară atunci când se apreciază că acest lucru este necesar din motive specifice ale unui caz individual. ~~În scopul promovării returnării voluntare, statele membre ar trebui să asigure o mai bună asistență și consiliere pentru returnare și să utilizeze cât mai bine posibilitățile de finanțare corespunzătoare oferite de Fondul european pentru returnare.~~

↓ nou

↻ Consiliul

(14) În scopul promovării ↻ [...] ↻ ↻ plecării ↻ voluntare, statele membre ar trebui să dispună de programe operaționale care să ofere o mai bună asistență și consiliere în materie de returnare, programe care pot include sprijin pentru reintegrare în țările terțe de returnare ↻ ↻ ↻ [...] ↻ ↻ Standardele ↻ comune privind programele de returnare voluntară asistată și de reintegrare elaborate de Comisie în cooperare cu statele membre și aprobate de Consiliu ↻ ar putea fi luate în considerare. ↻

↻ Asistența acordată pentru plecarea voluntară ar trebui să fie acordată în conformitate cu normele naționale, care pot să nu fie neapărat proceduri administrative, și ar trebui să facă obiectul condițiilor și motivelor de excludere stabilite în normele respective. ↻

↻ Prezenta directivă nu stabilește un drept subiectiv pentru resortisantul țării terțe de a primi asistență pentru plecarea voluntară sau pentru reintegrare. ↻

↓ 2008/115/CE considerentul 11

(15) Ar trebui stabilit un set comun minim de garanții juridice cu privire la deciziile referitoare la returnare, care să garanteze protecția efectivă a intereselor persoanelor în cauză.

↓ nou

↻ Consiliul

- (16) Termenul-limită pentru introducerea unei căi de atac împotriva deciziilor legate de returnare ar trebui să ofere timp suficient pentru a asigura accesul la o cale de atac eficace, ținând seama totodată de faptul că termenele lungi pot avea un efect negativ asupra procedurilor de returnare. Pentru a evita posibila utilizare abuzivă a drepturilor și a procedurilor, ar trebui
- ↻ [...] ↻ stabilită ↻ o perioadă ↻ [...] ↻ pentru introducerea unei căi de atac împotriva unei decizii de returnare ↻ în fața unei instanțe. ↻ ↻ [...] ↻
- (17) ↻ Fără a aduce atingere autonomiei procedurale a statelor membre, pentru a îmbunătăți eficacitatea procedurilor de returnare, asigurând totodată respectarea dreptului la o cale de atac eficientă, statele membre ar trebui să prevadă ca atacarea deciziilor de returnare să se desfășoare pe cât posibil în fața unui singur nivel de jurisdicție al unei instanțe. ↻ ↻ [...] ↻
- ↻ (17a) Statele membre pot menține procedurile de control administrativ anterioare unei căi de atac în fața unei instanțe, cu condiția ca controlul administrativ să nu aducă atingere eficacității procedurii de returnare. ↻

➤ **(17b) Un organism care exercită o funcție judiciară ar trebui să se califice drept instanță dacă este stabilit prin lege, este permanent, independent și imparțial, include o procedură *inter partes*, competența sa este obligatorie, aplică norme de drept și oferă garanțiile procedurale necesare.** ☞

(18) O cale de atac împotriva unei decizii de returnare ar trebui să aibă ➤ **fie** ☞ un efect suspensiv automat ➤ **, fie un efect suspensiv acordat la cerere** ☞ ➤ [...] ☞ în cazurile în care ➤ [...] ☞ ➤ **poate exista** ☞ un risc de încălcare a principiului nereturnării.

➤ [...] ☞ ➤ **Statele membre** ☞ ar trebui să poată suspenda temporar executarea unei decizii de returnare ➤ [...] ☞ din alte motive, ➤ [...] ☞ dacă se consideră necesar. ➤ [...] ☞

➤ **(19a) Aplicarea națională a regulilor privind dispozițiile prezentei directive referitoare la căile de atac și la efectul suspensiv ar trebui să respecte dreptul la o cale de atac eficientă, astfel cum se prevede la articolul 47 din Cartea drepturilor fundamentale.** ☞

- (20) Pentru a îmbunătăți eficacitatea procedurilor de returnare și a evita întârzierile nejustificate și, în același timp, fără a afecta drepturile resortisanților țărilor terțe în cauză, ➡ [...] ⚡ ➡ riscul ⚡ de încălcare a principiului nereturnării ➡ ar trebui **verificat** în cadrul căii de atac împotriva deciziei de returnare, cu excepția cazului în care această **verificare** ⚡ a avut loc deja ➡ [...] ⚡ în cadrul ➡ [...] ⚡ ➡ căii de atac din procedura ⚡ de azil desfășurate înainte de emiterea deciziei de returnare aferente care face obiectul căii de atac, cu excepția cazului în care situația resortisantului țării terțe în cauză s-a modificat în mod semnificativ între timp.

↓ 2008/115/CE considerentul 11

(adaptat)

⇒ nou

- (21) ⇒ La cerere, ⇐ ~~Ar~~ Ar trebui să se pună la dispoziția celor care nu dispun de suficiente resurse asistența judiciară necesară. ~~Statele membre ar trebui să stabilească, în cadrul legislațiilor~~ legislațiilor ~~lor~~ naționale ☒ ar trebui să stabilească o listă a situațiilor ☒ ~~, care sunt cazurile~~ în care asistența judiciară ~~trebuie~~ trebuie ~~curmează~~ să fie considerată ca fiind necesară.

- (22) Ar trebui abordată situația resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală, dar care nu pot face încă obiectul unei îndepărtări. Condițiile de bază de subzistență ale acestora ar trebui definite în conformitate cu legislația națională. Pentru a putea demonstra situația specială în care se află în cazul unor verificări sau controale administrative, acestor persoane ar trebui să li se furnizeze o confirmare scrisă a situației lor. Statele membre ar trebui să dispună de o mare libertate în ceea ce privește forma și formatul confirmării scrise și ar trebui să o poată include în deciziile lor referitoare la returnare adoptate în conformitate cu prezenta directivă.

- (23) Folosirea măsurilor coercitive ar trebui să facă în mod expres obiectul principiilor proporționalității și eficienței în privința mijloacelor adoptate și a obiectivelor urmărite. Ar trebui stabilite garanții minime pentru desfășurarea returnării forțate, având în vedere Decizia 2004/573/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind organizarea de zboruri comune pentru expulzarea de pe teritoriul a două sau mai multe state membre a resortisanților țărilor terțe care fac obiectul măsurilor individuale de expulzare⁴. Statele membre ar trebui să poată recurge la diverse posibilități de supraveghere a returnării forțate.

⁴ Decizia 2004/573/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind organizarea de zboruri comune pentru expulzarea de pe teritoriul a două sau mai multe state membre a resortisanților țărilor terțe care fac obiectul măsurilor individuale de expulzare (JO L 261, 6.8.2004, p. 28).

↓ 2008/115/CE considerentul 14

↻ Consiliul

- (24) Efectelor măsurilor naționale de returnare ar trebui să li se confere o dimensiune europeană prin stabilirea unei interdicții de intrare care să nu permită intrarea și șederea pe teritoriul tuturor statelor membre. Durata interdicției de intrare ar trebui stabilită ținând seama, în mod adecvat, de toate circumstanțele specifice fiecărui caz și în mod normal nu ar trebui să depășească ☞ [...] ☞ ☞ **zece** ☞ ani. În acest context, ar trebui să se țină seama în special de faptul că resortisantul în cauză al țării terțe a făcut deja obiectul mai multor decizii de returnare sau ordine de îndepărtare sau a intrat pe teritoriul unui stat membru pe durata interdicției de intrare.
-

↓ nou

- (25) În cazul în care, în timpul controalelor la ieșire la frontierele externe, se detectează un resortisant al unei țări terțe aflat în situație de ședere ilegală, poate fi oportun să i se impună o interdicție de intrare pentru a preveni reîntrarea pe viitor și, prin urmare, să se reducă riscurile imigrației ilegale. Dacă acest lucru se justifică, în urma unei evaluări individuale și cu aplicarea principiului proporționalității, autoritatea competentă poate impune o interdicție de intrare fără a emite o decizie de returnare, pentru a evita amânarea plecării resortisantului țării terțe în cauză.

↓ 2008/115/CE considerentul 15

- (26) Statele membre ar trebui să fie cele care să decidă dacă revizuirea deciziilor referitoare la returnare presupune sau nu și competența autorității sau organului de revizuire de a adopta o decizie proprie referitoare la returnare, care să se substituie deciziei anterioare.

↓ 2008/115/CE considerentul 16

- (27) Folosirea luării în custodie publică în scopul îndepărtării ar trebui ~~limitată și ar trebui~~ să facă obiectul aplicării principiului proporționalității în privința mijloacelor utilizate și a obiectivelor urmărite. Luarea în custodie publică este justificată numai pentru pregătirea returnării sau în efectuarea procesului de îndepărtare și dacă aplicarea unor măsuri mai puțin coercitive nu ar fi suficientă.

↓ nou

↻ Consiliul

(28) Luarea în custodie publică ar trebui să fie impusă, în urma unei evaluări individuale a fiecărui caz, ➤ **luând în considerare situația de vulnerabilitate,** ⌚ dacă există un risc de sustragere, dacă resortisantul țării terțe evită sau împiedică pregătirea returnării sau procesul de îndepărtare sau dacă resortisantul țării terțe în cauză prezintă un risc pentru ordinea publică, siguranța publică sau securitatea națională.

➤ **Atunci când legislația națională prevede luarea în custodie publică a minorilor, interesul superior al copilului ar trebui să reprezinte considerentul principal.** ⌚

(29) Având în vedere faptul că perioadele maxime de luare în custodie publică din unele state membre nu sunt suficiente pentru a asigura punerea în aplicare a returnării, ar trebui stabilită o perioadă maximă de luare în custodie publică între trei și șase luni (care să poată fi prelungită), cu scopul de a acorda suficient timp pentru finalizarea cu succes a procedurilor de returnare, fără a aduce atingere măsurilor de salvagardare stabilite care garantează faptul că luarea în custodie publică se aplică numai atunci când este necesar și proporțional și atât timp cât măsurile de îndepărtare sunt în desfășurare.

➤ (29a) Atunci când măsura de luare în custodie publică a unui resortisant al unei țări terțe a fost dispusă în cadrul unei proceduri administrative, instanța responsabilă de evaluarea legalității respectivei decizii poate lua în considerare totalitatea factorilor, probelor și observațiilor relevante care pot fi transmise instanței în cauză de către părți. ➤

➤ Atunci când măsura de luare în custodie publică a fost decisă în cadrul unei proceduri administrative, cu încălcarea dreptului de a fi ascultat, instanța națională însărcinată să aprecieze legalitatea acestei decizii nu poate acorda retragerea măsurii de luare în custodie publică decât dacă consideră, având în vedere ansamblul circumstanțelor de fapt și de drept ale cauzei, că această încălcare l-a privat efectiv pe cel care o invocă de posibilitatea unei apărări mai bune într-o asemenea măsură încât această procedură administrativă ar fi putut avea un rezultat diferit. ➤

(30) Prezenta directivă nu ar trebui să împiedice statele membre să stabilească ➤ [...] ➤ sancțiuni penale eficace, proporționale și disuasive, printre care și pedeapsa cu închisoarea, în legătură cu încălcările normelor în materie de migrație, cu condiția ca aceste sancțiuni să fie compatibile cu obiectivele prezentei directive, să nu compromită aplicarea acesteia și să respecte pe deplin drepturile fundamentale.

- (31) Resortisanții țărilor terțe luați în custodie publică ar trebui tratați în mod uman și demn, cu respectarea deplină a drepturilor lor fundamentale și în conformitate cu dreptul intern și internațional. Fără a se aduce atingere reținerii inițiale de către autoritățile de aplicare a legii, reglementată prin legislația națională, luarea în custodie publică ar trebui să se efectueze, în general, în centre specializate de cazare.

⇒ **(31a) Ținând seama de faptul că resortisanții țărilor terțe luați în custodie publică în scopul îndepărtării nu sunt luați în custodie publică în calitate de persoane suspectate de săvârșirea unor activități infracționale sau în calitate de condamnați, aceștia nu ar trebui să fie plasați alături de deținuți obișnuiți. Separarea de deținuții obișnuiți poate fi asigurată și prin plasarea respectivilor resortisanți ai unor țări terțe în părți speciale din penitenciare, utilizate numai în acest scop.** Ⓒ

↓ nou

↻ Consiliul

[(32) ↻ [...] ⌂ ↻ **Atunci** ⌂ când se aplică o procedură la frontieră în conformitate cu Regulamentul (UE).../... [*Regulamentul privind procedurile de azil*], ar trebui să urmeze o procedură specifică la frontieră pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală a căror cerere de protecție internațională din cadrul respectivei proceduri de azil la frontieră a fost respinsă, pentru a asigura complementaritatea directă între procedura de azil la frontieră și cea de returnare la frontieră și pentru a preveni decalajele dintre proceduri. În astfel de cazuri, este necesar să se stabilească norme specifice care să asigure coerența și sinergia dintre cele două proceduri și să mențină integritatea și eficacitatea întregului proces. ↻ **Ar trebui ca statele membre să se poată baza pe finanțare corespunzătoare din partea Uniunii pentru a desfășura activitățile necesare în contextul procedurii la frontieră.** ⌂

↻ **Statele membre care emit un refuz la intrare resortisanților unor țări terțe care solicitaseră protecție internațională la frontieră și care au decis să nu aplice prezenta directivă în conformitate cu articolul 2 alineatul (2) litera (a) ar trebui să le acorde respectivilor resortisanți ai unor țări terțe un tratament echivalent celui din cadrul procedurii la frontieră.** ⌂

(33) Pentru a asigura returnarea efectivă în contextul procedurii la frontieră, nu ar trebui să se acorde un termen pentru plecarea voluntară. Cu toate acestea, ➡ [...] Ⓒ ➡ **se poate acorda** Ⓒ un termen pentru plecarea voluntară în cazul resortisanților țărilor terțe care dețin un document de călătorie valabil și care cooperează cu autoritățile competente ale statelor membre în toate etapele procedurilor de returnare. În astfel de cazuri, pentru a preveni sustragerea, resortisanții țărilor terțe ar trebui să predea autorității competente documentul de călătorie până la plecare.

(34) Pentru a trata rapid cazul, se poate acorda un termen maxim pentru introducerea unei căi de atac împotriva unei decizii de returnare pronunțate în urma unei decizii de respingere a unei cereri de protecție internațională care a fost adoptată în cadrul procedurii la frontieră.

➡ [...] Ⓒ

➡ [...] Ⓒ

(36) Este necesar și proporțional să se asigure că resortisantul unei țări terțe care a fost deja luat în custodie publică în cursul examinării cererii sale de protecție internațională ca parte a procedurii de azil la frontieră poate fi păstrat în custodie publică în vederea pregătirii returnării și/sau a desfășurării procesului de îndepărtare, odată ce cererea sa a fost respinsă. Pentru a se evita ca un resortisant al unei țări terțe să fie eliberat în mod automat din custodie publică și ca acestuia să i se permită intrarea pe teritoriul statului membru în pofida faptului că i s-a refuzat dreptul de ședere, este necesară o perioadă de timp limitată pentru a se încerca executarea deciziei de returnare emise la frontieră. ➤ [...] ➤ **Luarea** ➤ în custodie publică în contextul procedurii la frontieră ➤ [...] ➤ **nu ar trebui să depășească** ➤ patru luni și ➤ **ar trebui să fie menținută numai** ➤ atât timp cât măsurile de îndepărtare sunt în derulare și sunt executate cu diligența necesară. Perioada de luare în custodie publică ar trebui să nu aducă atingere altor perioade de luare în custodie publică stabilite prin prezenta directivă. În cazul în care nu a fost posibilă executarea deciziei de returnare până la sfârșitul primei perioade, o perioadă suplimentară de luare în custodie publică a resortisantului țării terțe în cauză poate fi decisă în temeiul unei alte dispoziții din prezenta directivă și pe durata prevăzută în aceasta.]⁵

⁵ Considerentele 32-36 referitoare la procedura la frontieră nu fac parte din abordarea generală.

↓ 2008/115/CE considerentul 18

(adaptat)

⇒ nou

⇒ Consiliul

- (37) Statele membre ar trebui să aibă acces rapid la informațiile privind ⇒ deciziile de returnare și ⇐ interdicțiile de intrare emise de alte state membre. ~~Schimbul de informații~~ ⇔ Acest acces ⇔ ar trebui să se ~~desfășoare~~ realizeze în conformitate cu ⇒ Regulamentul (UE) ⇐ **2018/1860** ⇐⁶ ⇐ [...] ⇐ [Regulamentul privind utilizarea Sistemului de informații Schengen pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală] și cu ⇐ Regulamentul ⇐ **UE) 2018/1861**.⁷ ⇐ ⇐ [...] ⇐ ~~din 20 decembrie 2006 privind instituirea, funcționarea și utilizarea Sistemului de Informații Schengen din a doua generație (SIS II)~~⁸ ⇐ [...] ⇐⁹ ⇐ [...] ⇐¹⁰.

⁶ [Regulamentul privind utilizarea Sistemului de informații Schengen pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală] (JO L ...).

⁷ Regulamentul (UE) 2018/1861 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 noiembrie 2018 privind instituirea, funcționarea și utilizarea Sistemului de informații Schengen (SIS) în domeniul verificărilor la frontiere, de modificare a Convenției de punere în aplicare a Acordului Schengen și de modificare și abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1987/2006, JO L312, 7.12.2018, p. 14.

⁸ Regulamentul (CE) nr. 1987/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind instituirea, funcționarea și utilizarea Sistemului de informații Schengen din a doua generație (SIS II) (JO L 381, 28.12.2006, p. 4).

⁹

¹⁰

➔ (37a) Recunoașterea reciprocă a deciziilor de returnare poate contribui la o punere în aplicare mai eficace a returnărilor. Statele membre ar trebui să utilizeze în acest scop toate mijloacele de cooperare și de schimb de informații disponibile. Comisia ar trebui să evalueze actele juridice ale Uniunii privind returnările cu scopul de a obține o punere în aplicare mai uniformă și mai coerentă a deciziilor de returnare și de a reduce sarcina administrativă asupra autorităților naționale, în special prin intermediul recunoașterii reciproce a deciziilor de returnare, și ar trebui să aibă în vedere transmiterea unei propuneri legislative în acest sens. ➔

↕ nou

➔ Consiliul

(38) Instituirea de sisteme de gestionare a returnărilor în statele membre contribuie la eficiența procesului de returnare. Fiecare sistem național ar trebui să furnizeze informații prompte privind identitatea și situația juridică a resortisantului din țara terță care să fie relevante pentru monitorizarea cazurilor individuale și aplicarea unor măsuri subsecvente în aceste cazuri. Pentru a funcționa eficient și a reduce în mod semnificativ sarcina administrativă, aceste sisteme naționale de returnare ar trebui să fie legate de Sistemul de informații Schengen pentru a facilita și a accelera introducerea informațiilor legate de returnare, precum și de ➔ **platforma instituită** ➔ [...] ➔ de Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă, în conformitate cu Regulamentul (UE).../... [*Regulamentul privind EBCG*].

↓ 2008/115/CE considerentul 19

⇒ nou

- (39) Cooperarea dintre instituțiile implicate la toate nivelurile în procesul de returnare, precum și schimbul și promovarea bunelor practici, ⇒ inclusiv prin luarea în considerare și actualizarea periodică a Manualului privind returnarea, pentru a reflecta evoluțiile juridice și politice, ⇐ ar trebui să însoțească punerea în aplicare a prezentei directive și să asigure valoare adăugată europeană.

↓ nou

- (40) Uniunea asigură sprijin financiar și operațional pentru ca punerea în aplicare a prezentei directive să fie eficace. Statele membre ar trebui să utilizeze în mod optim instrumentele financiare, programele și proiectele disponibile ale Uniunii în materie de returnare, în special cele prevăzute în Regulamentul (UE).../... [*Regulamentul de instituire a Fondului pentru azil și migrație*], precum și asistența operațională acordată de Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă în conformitate cu Regulamentul (UE).../... [*Regulamentul privind EBCG*]. Acest sprijin ar trebui să fie utilizat în special pentru instituirea sistemelor de gestionare a returnărilor și a programelor care oferă asistență logistică, financiară și alte tipuri de asistență materială sau în natură pentru a sprijini returnarea – și, dacă este cazul, reintegrarea –resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală.

↓ 2008/115/CE considerentul 20
(adaptat)

- (41) Deoarece obiectivul prezentei directive, și anume stabilirea de norme comune privind returnarea, îndepărtarea și utilizarea măsurilor coercitive, luarea în custodie publică și interdicțiile de intrare, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre și, prin urmare, având în vedere dimensiunea și efectele sale, poate fi realizat mai bine ~~la nivel comunitar~~ ☒ la nivelul Uniunii ☒, ~~Comunitatea~~ ☒ Uniunea ☒ poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din ~~tratat~~ ☒ Tratatul privind Uniunea Europeană ☒. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul menționat, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului respectiv.

↓ 2008/115/CE considerentul 21

- (42) Statele membre ar trebui să pună în aplicare dispozițiile prezentei directive fără discriminare în funcție de sex, rasă, culoare, etnie sau origine socială, trăsături genetice, limbă, religie sau convingeri, opinii politice sau de altă natură, apartenența la o minoritate națională, proprietate, naștere, handicap, vârstă sau orientare sexuală.

↓ 2008/115/CE considerentul 22

- (43) În conformitate cu Convenția Organizației Națiunilor Unite din 1989 cu privire la drepturile copilului, „interesul superior al copilului” ar trebui să constituie o prioritate a statelor membre în punerea în aplicare a prezentei directive. În conformitate cu Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, respectul pentru viața de familie ar trebui să constituie o prioritate a statelor membre în punerea în aplicare a prezentei directive.

↓ 2008/115/CE considerentul 23

- (44) Aplicarea prezentei directive nu aduce atingere obligațiilor rezultând din Convenția de la Geneva din 28 iulie 1951 privind statutul refugiaților, astfel cum a fost modificată prin Protocolul de la New York din 31 ianuarie 1967.

↓ 2008/115/CE considerentul 24

- (45) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale, precum și principiile recunoscute în special de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

↓ nou

→ Consiliul

- (46) Obiectivul unei implementări eficace a procesului de returnare a resortisanților țărilor terțe care nu îndeplinesc sau nu mai îndeplinesc condițiile de intrare, ședere sau reședință în statele membre, în conformitate cu prezenta directivă, este o componentă esențială a eforturilor ample de combatere a → **imigrației ilegale** ← → [...] ← și reprezintă un motiv de interes public important.

(47) Autoritățile de returnare din statele membre trebuie să prelucreze datele cu caracter personal pentru a asigura implementarea corespunzătoare a procedurilor de returnare și executarea cu succes a deciziilor de returnare. Adesea, țările terțe de returnare nu fac obiectul deciziilor privind caracterul adecvat adoptate de Comisie în temeiul articolului 45 din Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului¹¹ ➡ [...] Ⓒ¹² și adesea nu au încheiat sau nu intenționează să încheie un acord de readmisie cu Uniunea sau nu prevăd altfel de garanții adecvate în sensul articolului 46 din Regulamentul (UE) 2016/679.

➡ [...] Ⓒ În pofida eforturilor considerabile ale Uniunii de a coopera cu principalele țări de origine ale resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală care fac obiectul unei obligații de returnare, nu este întotdeauna posibil să se asigure faptul că aceste țări terțe își îndeplinesc în mod sistematic obligația, stabilită în dreptul internațional, de a-și readmite propriii resortisanți. Acordurile de readmisie, care au fost încheiate sau sunt în curs de negociere de către Uniune sau de către statele membre și care prevăd garanții adecvate pentru transferul de date către țări terțe în temeiul articolului 46 din Regulamentul (UE) 2016/679, ➡ [...] Ⓒ acoperă un număr limitat de astfel de țări terțe. Atunci când astfel de acorduri nu există, datele cu caracter personal ar trebui transferate de către autoritățile competente ale statelor membre în scopul executării operațiunilor de returnare ale Uniunii în conformitate cu condițiile prevăzute la articolul 49 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (UE) 2016/679. ➡ [...] Ⓒ

¹¹ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

¹²

↓ 2008/115/CE considerentul 25
(adaptat)

- (48) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul ~~de instituire a Comunității Europene~~ nr 22 ~~de instituire a Comunității Europene~~ privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul ~~de instituire a Comunității Europene~~ privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei directive care, prin urmare, nu este obligatorie pentru aceasta și nu i se aplică. Având în vedere că prezenta directivă completează – în măsura în care aceasta se aplică resortisanților țărilor terțe care nu îndeplinesc sau care nu mai îndeplinesc condițiile de intrare în conformitate cu ~~Codul Frontierelor Schengen~~¹³ ~~Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului~~¹⁴ ~~acquis-ul Schengen, în temeiul dispozițiilor prevăzute în partea a treia titlul IV din Tratatul de instituire a Comunității Europene~~, Danemarca decide, în conformitate cu articolul ~~5~~ ~~4~~ din protocolul menționat, în termen de șase luni de la data adoptării prezentei directive ~~la care Consiliul decide cu privire la prezenta directivă~~, dacă o va pune în aplicare sau nu în legislația sa națională.

¹³ ~~Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) (JO L 105, 13.4.2006, p. 1).~~

¹⁴ Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen), JO L 77, 23.3.2016, p. 1.

↓ 2008/115/CE considerentul 26
(adaptat)

- (49) În măsura în care se aplică resortisanților țărilor terțe care nu îndeplinesc¹⁵ sau care nu mai îndeplinesc condițiile de intrare în conformitate cu ☒ Regulamentul (UE) 2016/399 ☒ ~~Codul Frontierelor Schengen~~, prezenta directivă reprezintă o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Regatul Unit nu participă, în conformitate cu Decizia 2000/365/CE ~~a Consiliului din 29 mai 2000 privind solicitarea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen~~¹⁵. În plus, în conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul ☒ nr. 21 ☒ privind poziția Regatului Unit și a Irlandei ☒ cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție ☒, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul ☒ privind funcționarea Uniunii Europene ☒ ~~de instituire a Comunității Europene~~, și fără a se aduce atingere articolului 4 din protocolul menționat, Regatul Unit nu participă la adoptarea prezentei directive¹⁵, care, prin urmare, nu este obligatorie pentru acesta și nu i se aplică.

¹⁵ Decizia 2000/365/CE a Consiliului din 29 mai 2000 privind solicitarea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen (JO L 131, 1.6.2000, p. 43).

↓ 2008/115/CE considerentul 27 (adaptat)

- (50) În măsura în care se aplică resortisanților țărilor terțe care nu îndeplinesc¹⁶ sau care nu mai îndeplinesc condițiile de intrare în conformitate cu ~~Regulamentul (UE) 2016/399~~ ~~Codul Frontierelor Schengen~~, prezenta directivă reprezintă o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Irlanda nu participă, în conformitate cu Decizia 2002/192/CE a Consiliului ~~din 28 februarie 2002 privind solicitarea Irlandei de a participa la unele dintre~~ ~~dispozițiile acquis-ului Schengen~~¹⁶. În plus, în conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul ~~nr. 21~~ privind poziția Regatului Unit și a Irlandei ~~cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție~~, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul ~~privind funcționarea Uniunii Europene~~ ~~de instituire a Comunității Europene~~, și fără a se aduce atingere articolului 4 din protocolul menționat, Irlanda nu participă la adoptarea prezentei directive², care, ~~prin urmare~~, nu este obligatorie pentru aceasta și nu i se aplică.

¹⁶ Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind solicitarea Irlandei de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen (JO L 64, 7.3.2002, p. 20).

↓ 2008/115/CE considerentul 28 (adaptat)

- (51) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, prezenta directivă reprezintă – în măsura în care aceasta se aplică resortisanților țărilor terțe care nu îndeplinesc~~z~~ sau care nu mai îndeplinesc condițiile de intrare în conformitate cu ~~☒~~ Regulamentul (UE) 2016/399 ~~☒~~ ~~Codul Frontierelor Schengen~~ – o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea ~~☒~~ acestora din urmă ~~☒~~ ~~celor două state~~ la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea acquis-ului Schengen, care intră în domeniul de aplicare menționat la articolul 1 punctul C din Decizia 1999/437/CE a Consiliului¹⁷ ~~privind anumite modalități de aplicare a respectivului acord.~~

¹⁷ Decizia 1999/437/CE a Consiliului din 17 mai 1999 privind anumite modalități de aplicare a Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state în vederea punerii în aplicare, a asigurării respectării și dezvoltării acquis-ului Schengen (JO L 176, 10.7.1999, p. 31).

↓ 2008/115/CE considerentul 29 (adaptat)

- (52) În ceea ce privește Elveția, prezenta directivă reprezintă – în măsura în care aceasta se aplică resortisanților țărilor terțe care nu îndeplinesc~~2~~ sau care nu mai îndeplinesc condițiile de intrare în conformitate cu ~~☒~~ Regulamentul (UE) 2016/399 ~~☒~~ ~~Codul Frontierelor Schengen~~ – o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Acordului încheiat între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană în ceea ce privește asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea acquis-ului Schengen¹⁸, care intră în domeniul de aplicare menționat la articolul 1 punctul C din Decizia 1999/437/CE, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2008/146/CE a Consiliului¹⁹~~din 28 ianuarie 2008 privind încheierea, în numele Comunității Europene, a~~
~~respectivului acord.~~

¹⁸ JO L 53, 27.2.2008, p. 52.

¹⁹ Decizia 2008/146/CE a Consiliului din 28 ianuarie 2008 privind încheierea, în numele Comunității Europene, a Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen (JO L 53, 27.2.2008, p. 1).

↓ 2008/115/CE considerentul 30
(adaptat)

- (53) În ceea ce privește Liechtenstein, prezenta directivă reprezintă – în măsura în care aceasta se aplică resortisanților țărilor terțe care nu îndeplinesc²⁰ sau care nu mai îndeplinesc condițiile de intrare în conformitate cu ~~☒~~ Regulamentul (UE) 2016/399 ~~☒~~ ~~Codul Frontierelor Schengen~~ – o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Protocolului semnat între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein în ceea ce privește aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul încheiat între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea acquis-ului Schengen²⁰, care intră în domeniul de aplicare menționat la articolul 1 punctul C din Decizia 1999/437/CE, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2011/350/UE²¹ ~~2008/261/CE~~ a Consiliului²² ~~privind semnarea în numele Comunităților Europene, precum și aplicarea provizorie a anumitor dispoziții din protocolul respectiv,~~

²⁰ JO L 160, 18.6.2011, p. 21.

²¹ Decizia 2011/350/UE a Consiliului din 7 martie 2011 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, în ceea ce privește eliminarea controalelor la frontierele interne și circulația persoanelor (JO L 160, 18.6.2011, p. 19).

²² JO L 83, 26.3.2008, p. 3.

↓ nou

- (54) Obligația de a transpune prezenta directivă în dreptul intern ar trebui să se limiteze la dispozițiile care reprezintă o modificare de fond în raport cu directiva anterioară. Obligația transpunerii dispozițiilor care nu au făcut obiectul unor modificări decurge din directiva anterioară.
- (55) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere obligațiilor statelor membre privind termenul de transpunere în dreptul intern a directivei menționate în anexa I,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiectul

Prezenta directivă stabilește standarde și proceduri comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală, în conformitate cu drepturile fundamentale ca principii generale ale dreptului ~~comunitar~~ ☒ Uniunii ☒ precum și cu dreptul internațional, inclusiv obligațiile în materie de protecție a refugiaților și de drepturi ale omului.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

- (1) Prezenta directivă se aplică resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală pe teritoriul unui stat membru.

- (2) Statele membre pot decide să nu aplice prezenta directivă resortisanților țărilor terțe care:
- (a) fac obiectul unui refuz de intrare, în conformitate cu articolul ~~14~~¹⁴ din ☒ Regulamentul (UE) 2016/399 ☒ ~~Codul Frontierelor Schengen~~, sau care sunt reținuți sau prinși de către autoritățile competente în cazul unei treceri ilegale pe cale terestră, maritimă sau aeriană a frontierei externe a unui stat membru și care nu au obținut ulterior o autorizație sau un drept de ședere în statul membru respectiv;
 - (b) fac obiectul returnării ca sancțiune de drept penal sau ca urmare a unei sancțiuni de drept penal, în conformitate cu dreptul intern, sau fac obiectul unor proceduri de extrădare.
- (3) Prezenta directivă nu se aplică persoanelor care beneficiază de dreptul ~~comunitar~~ la libera circulație ☒ prevăzut de dreptul Uniunii, ☒ astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (5) din ☒ Regulamentul (UE) 2016/399 ☒ ~~Codul Frontierelor Schengen~~.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

1. „resortisant al unei țări terțe” înseamnă orice persoană care nu este cetățean al Uniunii în sensul articolului ~~20~~ ~~17~~ ~~alineatul (1)~~ din ~~tratat~~ ~~Tratatul privind funcționarea~~ Uniunii Europene ~~și nu beneficiază de dreptul comunitar~~ la liberă circulație ~~prevăzut de dreptul Uniunii, astfel cum este definit la articolul 2 punctul 5 alineatul (5) din~~ ~~Regulamentul (UE) 2016/399~~ ~~Codul Frontierelor Schengen~~;
2. „ședere ilegală” înseamnă prezența pe teritoriul unui stat membru a unui resortisant al unei țări terțe, care nu îndeplinește sau nu mai îndeplinește condițiile de intrare, astfel cum sunt stabilite la articolul ~~65~~ din ~~Regulamentul (UE) 2016/399~~ ~~Codul Frontierelor Schengen~~, sau alte condiții de intrare, ședere sau reședință în acel stat membru;

3. „returnare” înseamnă procesul de întoarcere a unui resortisant al unei țări terțe – fie prin respectarea voluntară a unei obligații de returnare, fie prin aplicarea forțată a acesteia – în:

(a) țara de origine sau

(b) o țară de tranzit în conformitate cu acordurile ~~comunitare~~ ☒ Uniunii ☐ sau bilaterale de readmisie sau alte acorduri sau

(c) o altă țară terță, în care resortisantul în cauză al unei țări terțe decide în mod voluntar să se întoarcă și în care acesta va fi acceptat;

➤ (d) o țară terță în care resortisantul țării terțe are [...] dreptul de intrare și [...] de sedere; ➤

☞ (e) în ultimă instanță, dacă returnarea către o țară menționată la literele (a) - (d) nu poate fi executată din cauza unei lipse a cooperării în procesul de returnare fie din partea țării terțe, fie din partea resortisantului țării terțe, în orice țară terță cu care există un acord la nivelul UE sau un acord bilateral în temeiul căruia resortisantul țării terțe este acceptat și i se permite să rămână, în care sunt respectate standardele internaționale în materie de drepturi ale omului, în conformitate cu Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, și cu condiția ca nicio normă internațională, europeană sau națională să nu împiedice returnarea. În cazul în care returnarea se efectuează către o țară terță care are o frontieră comună cu un stat membru, este necesar acordul prealabil al respectivului stat membru înainte de începerea negocierilor privind un astfel de acord bilateral. ☺

4. „decizie de returnare” înseamnă decizia sau orice alt act de natură administrativă sau judiciară prin care șederea unui resortisant al unei țări terțe este stabilită sau declarată ca fiind ilegală și prin care se impune sau se stabilește obligația de returnare;
5. „îndepărtare” înseamnă executarea obligației de returnare, respectiv transportul fizic în afara statului membru;

6. „interdicția de intrare” înseamnă decizia sau orice alt act de natură administrativă sau judiciară care interzice intrarea și șederea pe teritoriul statelor membre pentru o anumită perioadă; ➡ [...] Ⓒ
7. „riscu de sustragere” înseamnă existența unor motive într-un caz particular care se bazează pe criterii obiective, definite prin legislație, care justifică presupunerea că un resortisant al unei țări terțe care face obiectul unei proceduri de returnare se poate sustrage acesteia;
8. „~~plecarea~~~~reîntoarcerea~~ voluntară” înseamnă îndeplinirea obligației de returnare în termenul prevăzut în acest scop în decizia de returnare;
9. „persoane vulnerabile” înseamnă minori, ➡ printre altele, Ⓒ minori neînsoțiți, persoane cu handicap, persoane în vârstă, femei gravide, părinți singuri cu copii minori și persoane care au fost supuse torturii, violului și altor forme grave de violență psihică, fizică sau sexuală ➡ ; Ⓒ

➡ 10. **„o altă autorizație care conferă dreptul de ședere” înseamnă orice document emis de un stat membru unui resortisant al unei țări terțe, care autorizează șederea pe teritoriul său și care nu reprezintă un permis de ședere în înțelesul articolului 2 punctul 16 din Regulamentul 2016/399 sau o viză de lungă ședere în înțelesul articolului 2 punctul 14 din Regulamentul 2018/1860 (Regulamentul privind utilizarea SIS pentru returnare) și cu excepția documentului menționat la articolul 6 din Directiva 2013/33/UE.** Ⓒ

Articolul 4

Dispoziții mai favorabile

- (1) Prezenta directivă nu aduce atingere dispozițiilor mai favorabile cuprinse în:
 - (a) acorduri bilaterale sau multilaterale încheiate între ~~Comunitate~~ ☒ Uniune ☒ sau ~~Comunitate~~ ☒ Uniune ☒ și statele sale membre și una sau mai multe țări terțe;
 - (b) acorduri bilaterale sau multilaterale între unul sau mai multe state membre și una sau mai multe țări terțe.
- (2) Prezenta directivă nu aduce atingere dispozițiilor mai favorabile pentru resortisantul unei țări terțe prevăzute de acquis-ul ~~comunitar~~ ☒ Uniunii ☒ în domeniul imigrației și azilului.
- (3) Prezenta directivă nu aduce atingere dreptului statelor membre de a adopta sau de a menține dispoziții mai favorabile pentru persoanele cărora li se aplică prezenta directivă, cu condiția ca acestea să fie în conformitate cu prezenta directivă.
- (4) În ceea ce privește resortisanții țărilor terțe care nu intră în domeniul de aplicare al prezentei directive în conformitate cu articolul 2 alineatul (2) litera (a), statele membre:
 - (a) se asigură că tratamentul și nivelul de protecție al acestora nu este mai puțin favorabil decât este prevăzut la articolul ~~108~~ alineatele (4) și (5) (limitările privind utilizarea măsurilor coercitive), la articolul ~~119~~ alineatul (2) litera (a) (amânarea îndepărtării), ~~la~~ articolul ~~1714~~ alineatul (1) literele (b) și (d) (îngrijirea medicală de urgență și luarea în considerare a necesităților persoanelor vulnerabile) și ~~la~~ articolele ~~1916~~ și ~~2017~~ (condiții de luare în custodie publică)~~;~~ și
 - (b) respectă principiul nereturnării.

Articolul 5

Principiul nereturnării, ➡ proportionalitatea, ⬅ interesul superior al copilului, viața de familie și starea de sănătate

La punerea în aplicare a prezentei directive, statele membre acordă atenția cuvenită:

- (a) intereselor superioare ale copilului;
- (b) vieții de familie;
- (c) stării de sănătate a resortisantului în cauză al unei țări terțe;

și respectă principiul nereturnării ➡ **și principiul proportionalității**. ⬅

↓ nou

↻ Consiliul

Articolul 6

Riscul de sustragere

- (1) ↻ La aplicarea prezentului articol, existența riscului de sustragere sau absenta unui astfel de risc se stabilește pe baza unei evaluări globale a circumstanțelor specifice fiecărui caz în parte. ⌂ Criteriile obiective menționate la articolul 3 punctul 7 includ cel puțin următoarele criterii:

↻ [...] ⌂

↻ [...] ⌂

↻ [...] ⌂

- (d) intrarea ilegală pe teritoriul statelor membre ↻ sau reținerea ori prinderea în cazul unei treceri ilegale pe cale terestră, maritimă sau aeriană a frontierei externe a unui stat membru; ⌂

- (e) trecerea neautorizată pe teritoriul unui alt stat membru, ↻ inclusiv în urma tranzitării unei țări terțe sau tentativele de a face acest lucru; ⌂

- (f) exprimarea explicită a intenției de a nu se conforma măsurilor legate de returnare aplicate în temeiul prezentei directive ➤ **sau acțiuni care arată clar intenția de a nu se conforma acestor măsuri;** ◀
- (g) existența unei decizii de returnare emise într-un alt stat membru cu privire la persoana în cauză;
- (h) nerespectarea unei decizii de returnare ➤ [...] ◀ în termenul ➤ **acordat** ◀ ➤ [...] ◀ pentru plecarea voluntară;
- (i) nerespectarea ➤ **articolului 8 alineatul (2) sau a articolului 9 alineatul (3) din prezenta directivă;** ◀ ➤ [...] ◀
- (j) neîndeplinirea obligației de a coopera cu autoritățile competente ale statelor membre în toate etapele procedurilor de returnare, menționate la articolul 7;
- (k) existența unei condamnări ➤ **anterioare** ◀ ➤ [...] ◀ pentru o infracțiune ➤ **considerată** ◀ gravă ➤ [...] ◀ ➤ **în legislația națională a statelor membre sau pentru infracțiuni, astfel cum sunt prevăzute la articolul 2 alineatul (2) din Decizia-cadru 2002/584/JAI, săvârșite în interiorul Uniunii Europene;** ◀
- [...] ◀
- (m) utilizarea unor documente de identitate ➤ **sau de călătorie, a unor permise de sedere sau vize ori a unor documente care justifică condițiile de intrare** ◀ false sau falsificate, distrugerea sau eliminarea în alt mod a ➤ [...] ◀ ➤ **unor astfel de documente, utilizarea de pseudonime cu intenții frauduloase, furnizarea de alte informații false sub formă verbală sau scrisă sau** ◀ refuzul de a furniza ➤ **datele biometrice,** ◀ ➤ [...] ◀ astfel cum se prevede în legislația Uniunii sau în cea națională, ➤ **sau împotrivirea frauduloasă în alt mod la procedurile de returnare;** ◀

(n) împotrivirea violentă ➤ [...] ➤ la procedurile de returnare;

➤ [...] ➤

(p) nerespectarea unei interdicții de intrare ➤ valabile; ➤ ➤ [...] ➤

➤ (r) risc la adresa ordinii publice, a siguranței publice și a securității naționale. ➤

➤ Statele membre pot prevedea criterii obiective suplimentare în legislațiile lor naționale, cum ar fi lipsa documentelor care să dovedească identitatea sau investigații sau proceduri în curs pentru infracțiuni. ➤

(2) ➤ [...] ➤

➤ [...] ➤ ➤ Statele ➤ membre stabilesc că un risc de sustragere este presupus într-un caz individual, cu excepția cazului în care se dovedește contrariul, atunci când este îndeplinit unul dintre criteriile obiective menționate la alineatul (1) literele ➤ (f), ➤ (m), (n), (o).

➤ [...] ➤

➤ Statele membre pot stabili în legislațiile lor naționale că un risc de sustragere este presupus într-un caz individual, cu excepția cazului în care se dovedește contrariul, atunci când este îndeplinit unul dintre criteriile obiective menționate la alineatul (1) literele (d), (e), [...] (g), (h), (k), (i), (j), [...] (r). ➤

Articolul 7

Obligația de a coopera

- (1) Statele membre impun resortisanților țărilor terțe obligația de a coopera cu autoritățile competente ale statelor membre în toate etapele procedurilor de returnare. Aceasta include în special: ➡ [...] ➡
- (a) obligația de a furniza toate elementele necesare pentru stabilirea sau verificarea identității ➡ **și de a demonstra eforturile depuse, dacă este solicitat acest lucru;** ➡
 - (b) obligația de a furniza informații cu privire la țările terțe care au fost tranzitate;
 - (c) obligația ➡ **de a furniza autorităților competente o adresă fiabilă, în forma și în termenul stabilit de legislația națională, și** ➡ de a rămâne prezent și disponibil pe întreaga durată a procedurilor;
 - (d) obligația de a depune la autoritățile competente din țările terțe o cerere de obținere a unui document de călătorie valabil ➡ **și de a furniza toate informațiile și declarațiile necesare pentru a obține un astfel de [...] document și de a coopera cu aceste autorități;** ➡
- ➡ **(e) obligația de a se înfățișa personal, dacă și atunci când acest lucru le este solicitat în acest scop, în fața autorităților competente naționale și din țările terțe.** ➡

- (2) Elementele menționate la alineatul (1) litera (a) includ declarațiile și documentele resortisanților țărilor terțe pe care le dețin cu privire la identitate, naționalitate sau naționalități, ➤ **data și locul nașterii,** ☹ ➤ [...] ☹ țara sau țările și locul sau locurile de reședință anterioare, rutele de călătorie și documentele de călătorie, ➤ **precum și datele biometrice.** ☹
- (3) Statele membre informează resortisanții țărilor terțe cu privire la ➤ **obligățiile lor prevăzute la alineatul (1) și la** ☹ consecințele nerespectării ➤ [...] ☹ ➤ **acestora, inclusiv cu privire la sancțiunile în temeiul legislației naționale, atunci când sunt prevăzute de statele membre, în conformitate cu principiile statului de drept. Statele membre stabilesc modalități pentru furnizarea unor astfel de informații.** ☹

↓ 2008/115/CE (adaptat)

⇒ nou

⇒ Consiliul

CAPITOLUL II

ÎNCHEIEREA ȘEDERII ILEGALE

Articolul ~~86~~

Decizia de returnare

- (1) Statele membre emit o decizie de returnare împotriva oricărui resortisant al unei țări terțe aflat în situație de ședere ilegală pe teritoriul lor, fără a aduce atingere excepțiilor menționate la alineatele (2)-(5) **⇒ și la alineatul (7) și situației menționate la articolul 13 alineatul (2). Resortisantul țării terțe respectă această decizie.** ☹
- (2) **⇒ Fără a aduce atingere Regulamentului (UE) 604/2013, resortisanților** ☹ **⇒ [...]** ☹ țărilor terțe ~~aflați~~ care se află în situație de ședere ilegală pe teritoriul unui stat membru și care posedă un permis de ședere valid sau o **⇒ viză de lungă ședere** ☹ **⇒ [...]** ☹ eliberate de un alt stat membru, li se cere să se întoarcă imediat pe teritoriul statului membru respectiv. **⇒ [...]** ☹
- ⇒ În** ☹ cazul în care plecarea imediată a resortisantului unei țări terțe este necesară din motive de ordine publică, **⇒ de siguranță publică** ☹ sau de securitate națională, se aplică alineatul (1).

➤ În cazul nerespectării acestei cerințe de către resortisantul țării terțe vizat, se aplică alineatul (1), iar statul membru care a emis decizia de returnare demarează o consultare în conformitate cu articolul 10 din Regulamentul (UE) 2018/1860 privind utilizarea Sistemului de informații Schengen pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală. ☹

➤ Atunci când statul membru care a emis permisul de ședere sau viza de lungă ședere informează statul membru care a emis decizia de returnare că menține permisul sau viza de lungă ședere ori atunci când nu ia o decizie în termenul stabilit la articolul 10 litera (e) din Regulamentul (UE) 2018/1860, statul membru respectiv este obligat să primească resortisantul țării terțe pe teritoriul său. ☹

➤ Atunci când statul membru care a emis permisul de ședere sau viza de lungă ședere informează statul membru care a emis decizia de returnare că nu menține permisul sau viza de lungă ședere, statul membru care a emis decizia de returnare ia măsurile necesare pentru a executa respectiva decizie. ☹

➡ (2a) Fără a aduce atingere Regulamentului (UE) 604/2013, resortisanților țărilor terțe care se află în situație de ședere ilegală pe teritoriul unui stat membru și care posedă o altă autorizație care le conferă dreptul de ședere, eliberată de un alt stat membru, li se cere să se deplaseze imediat pe teritoriul statului membru respectiv. În cazul nerespectării acestei cerințe de către resortisantul în cauză al țării terțe sau în cazul în care plecarea imediată a resortisantului unei țări terțe este necesară din motive de ordine publică, de siguranță publică sau de securitate națională, se aplică alineatul (1). Ⓢ

- (3) Statele membre pot decide să nu emită o decizie de returnare pentru un resortisant al unei țări terțe aflat în situație de ședere ilegală pe teritoriul lor, dacă resortisantul în cauză al unei țări terțe este preluat de un alt stat membru în conformitate cu acordurile bilaterale sau normele existente la ☒ 13 ianuarie 2009 ☒ ~~data intrării în vigoare a prezentei directive.~~ În acest caz, statul membru care a preluat resortisantul respectiv al unei țări terțe pune în aplicare alineatul (1).

- (4) Statele membre pot decide în orice moment să acorde un permis de ședere autonom, ➤ o viză de lungă ședere ➤ sau orice altă autorizație care conferă un drept de ședere, din motive de compasiune, umanitare sau de altă natură, unui resortisant al unei țări terțe aflat în situație de ședere ilegală pe teritoriul lor. În acest caz, nu se emite nicio decizie de returnare. În cazul în care a fost deja eliberată o decizie de returnare, aceasta este retrasă sau suspendată pe durata de valabilitate a permisului de ședere, ➤ a vizei de lungă ședere ➤ sau a unei alte autorizații care conferă un drept de ședere.
- (5) În cazul în care un resortisant al unei țări terțe aflat în situație de ședere ilegală pe teritoriul unui stat membru face obiectul unei proceduri în curs ~~de~~ pentru reînnoirea ~~a~~ permisului de ședere, ➤ a vizei de lungă ședere ➤ sau a unei alte autorizații care îi conferă un drept de ședere, statul membru respectiv ia în considerare posibilitatea de a nu emite decizia de returnare până la finalizarea procedurii în curs, ~~fără a se aduce atingere alineatului (6).~~

(6) ⇒ Statele membre emit o decizie de returnare ➡ [...] ⚬ ➡ după cum se prevede în legislația lor națională: ⚬

➡ [...] ⚬ ➡ (a) în același act cu decizia de încetare sau de refuzare ⚬ a șederii legale a unui resortisant al unei țări terțe, inclusiv a unei decizii de neacordare a statutului de refugiat unui resortisant al unei țări terțe sau statutul conferit prin protecție subsidiară în conformitate cu Regulamentul (UE).../... [*Regulamentul privind condițiile pentru protecția internațională*] ➡, sau ⚬

➡ (b) împreună cu sau fără întârzieri nejustificate după adoptarea unei decizii de încetare sau de refuzare a șederii legale a unui resortisant al unei țări terțe, inclusiv a unei decizii de neacordare a statutului de refugiat unui resortisant al unei țări terțe sau a statutului conferit prin protecție subsidiară în conformitate cu Regulamentul (UE).../... [*Regulamentul privind condițiile pentru protecția internațională*]. ⚬ ⇐

Prezenta directivă nu interzice statelor membre să adopte o decizie ☒ de returnare ☒ ~~privind încetarea șederii legale, împreună cu o decizie de returnare și/sau~~ ☒ o decizie de încetare a șederii legale a unui resortisant al unei țări terțe, ☒ o decizie de îndepărtare și/sau o interdicție de intrare în cadrul unei singure decizii sau act administrativ sau judiciar, conform prevederilor legislațiilor lor naționale, ~~fără a aduce atingere garanțiilor procedurale disponibile în temeiul capitolului III și în temeiul altor dispoziții pertinente din dreptul comunitar și național.~~

↓ nou

↻ Consiliul

↻ [...] ↻ **Prezentul alineat nu aduce** ↻ atingere garanțiilor prevăzute în capitolul III și altor dispoziții relevante din dreptul Uniunii și din dreptul intern. ↻ **În special, statele membre se asigură că efectele juridice ale unei decizii de returnare sunt suspendate în așteptarea soluționării unei căi de atac introduse în conformitate cu [articolul 53 din Regulamentul (UE) nr .../... *Regulamentul privind procedurile de azil*] în cazul în care resortisantul țării terțe este autorizat să rămână pe teritoriul statului membru în cauză, în conformitate cu articolul 54 alineatul (1) sau cu [articolul 54 alineatul (2b) din Regulamentul (UE) nr .../... *Regulamentul privind procedurile de azil*].** ↻

↻ **(7) Statele membre pot recunoaște orice decizie de returnare emisă în conformitate cu alineatul (1) de autoritățile competente ale altor state membre în conformitate cu Directiva 2001/40/CE a Consiliului. În aceste cazuri, returnarea se efectuează în conformitate cu legislația aplicabilă a statului membru care efectuează procedura de returnare.** ↻

➡ (8) Atunci când este cazul, statele membre cooperează prin intermediul punctelor de contact desemnate, cu scopul de a facilita punerea în aplicare a deciziilor de returnare. În special, statele membre pot coopera prin permiterea tranzitării teritoriului unui alt stat membru în scopul respectării unei decizii de returnare sau al obținerii documentelor de călătorie. Modalitățile unei astfel de cooperări pot fi stabilite în acorduri sau măsuri bilaterale sau multilaterale și pot include condiții privind escortarea, termenele de răspuns și costurile conexe. ⌂

↓ 2008/115/CE

⇒ nou

Articolul 97

Plecarea voluntară

- (1) Decizia de returnare prevede un termen adecvat ~~între șapte și~~ ⇒ de maximum ⇐ treizeci de zile, pentru plecarea voluntară, fără a aduce atingere excepțiilor menționate la alineatele (2) și (4). Statele membre pot să prevadă în legislația națională că un astfel de termen este acordat numai pe baza unei cereri din partea resortisantului unei țări terțe. În acest caz, statele membre informează resortisanții în cauză ai țărilor terțe asupra posibilității prezentării unei astfel de cereri.

Perioada de timp prevăzută mai sus nu exclude posibilitatea ca resortisanții țărilor terțe respectivi să plece mai devreme.

↓ nou

↻ Consiliul

Durata termenului pentru plecarea voluntară se stabilește ținând seama în mod corespunzător de circumstanțele ↻ cazului. ↻ ↻ [...] ↻

↓ 2008/115/CE (adaptat)

⇒ nou

↻ Consiliul

- (2) Statele membre prelungesc, atunci când este cazul, în mod adecvat termenul plecării voluntare pentru plecarea voluntară, ținând seama de circumstanțele specifice fiecărui caz în parte, cum ar fi durata șederii, existența copiilor care frecventează școala și existența altor legături familiale și sociale.
- (3) În cursul termenului pentru plecarea voluntară pot fi impuse o serie de obligații în scopul de a evita riscul de sustragere, cum ar fi aceea de a se prezenta, la intervale de timp periodice, autorităților, de a depune o garanție financiară corespunzătoare, de a prezenta documente sau obligația de a rămâne într-un anumit loc.

(4) ⇒ ➡ Fără a aduce atingere posibilității ca resortisantul în cauză al țării terțe să respecte în mod voluntar obligația de returnare și să primească sprijin în conformitate cu articolul 14 alineatul (3), statele ☹ membre nu acordă un termen pentru plecarea voluntară în următoarele cazuri: ⇐

(a) În cazul existenței unui risc de sustragere ⇒ determinat în conformitate cu articolul 6 ⇐ :=

➡ [...] ☹

➡ (b) ☹ sau în cazul în care ~~persoana~~ ☒ resortisantul țării terțe ☒ în cauză prezintă un risc pentru ordinea publică, siguranța publică sau securitatea națională, ~~statele membre pot să nu acorde un termen pentru plecarea voluntară sau pot să acorde o perioadă mai scurtă de șapte zile.~~

➡ Statele membre pot să nu acorde un termen pentru plecarea voluntară în cazul în care o cerere de permis de ședere a fost respinsă ca neîntemeiată în mod evident ori frauduloasă sau inadmisibilă; ☹

➡ Statele membre pot decide ca prezentul alineat să nu se aplice minorilor și familiilor cu copii. ☹

Articolul ~~108~~

Îndepărtarea

- (1) Statele membre iau toate măsurile necesare pentru a executa decizia de returnare dacă nu a fost acordat un termen pentru plecarea voluntară în conformitate cu articolul ~~97~~ alineatul (4) sau dacă obligația de returnare nu a fost îndeplinită în ~~termenul~~ ~~termenul~~ pentru plecarea voluntară acordată în conformitate cu articolul ~~97~~. ⇒ Măsurile respective includ toate ➤ **acțiunile** ➤ ➤ [...] ➤ necesare pentru a confirma identitatea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală care nu dețin un document de călătorie valabil și pentru a obține un astfel de document, ➤ **inclusiv sancțiunile prevăzute de legislația națională, în cazul în care statele membre prevăd acest lucru, în coerență cu principiile statului de drept.** ➤ ⇐
- (2) În cazul în care statul membru acordă un termen pentru plecarea voluntară în conformitate cu articolul ~~97~~, decizia de returnare poate fi executată doar după expirarea termenului, cu excepția cazului în care în perioada respectivă apare un risc, astfel cum este definit la articolul ~~97~~ alineatul (4).

- (3) Statele membre pot adopta separat o decizie sau un act administrativ sau judiciar prin care se dispune îndepărtarea.
- (4) În cazul în care statele membre aplică – în ultimă instanță – măsuri coercitive pentru a proceda la îndepărtarea unui resortisant al unei țări terțe care se opune îndepărtării, aceste măsuri sunt proporționale și recurgerea la forță nu trebuie să depășească limitele rezonabile. Aceste măsuri se aplică astfel cum este prevăzut în legislația națională în conformitate cu drepturile fundamentale și cu respectarea demnității și integrității fizice a resortisantului în cauză al unei țări terțe.
- (5) În executarea îndepărtărilor pe calea aerului, statele membre țin cont de orientările comune privind măsurile de securitate care se impun în cazul operațiunilor comune de îndepărtare pe calea aerului, anexate la Decizia 2004/573/CE.
- (6) Statele membre asigură un sistem eficient de supraveghere a returnării forțate.

➡ (7) **Statele membre pot decide suportarea costurilor aferente îndepărtării, inclusiv luării în custodie publică în conformitate cu articolele 18 și 22, de către resortisantul în cauză al unei țări terțe sau de către o altă persoană ori entitate care a semnat o declarație de asumare a angajamentului, facilitând intrarea și șederea precedentă în Uniunea Europeană.** ⬅

Amânarea îndepărtării

- (1) Statele membre amână îndepărtarea:
- (a) în cazul în care aceasta ar încălca principiul nereturnării sau
 - (b) pe durata acordării unui efect suspensiv în conformitate cu articolul ~~1613~~ alinatul ~~(2)~~.
- (2) Statele membre pot amâna îndepărtarea pentru o perioadă corespunzătoare, în funcție de circumstanțele specifice fiecărui caz. Statele membre iau în considerare în special:
- (a) starea fizică sau capacitatea mentală a resortisantului țării terțe;
 - (b) motive de ordin tehnic, cum ar fi lipsa mijloacelor de transport sau imposibilitatea de îndepărtare ~~datorită~~ din cauza lipsei identificării.
- (3) În cazul în care îndepărtarea se amână în conformitate cu alineatele (1) și (2), resortisantului în cauză al unei țări terțe îi pot fi impuse obligațiile prevăzute la articolul ~~97~~ alinatul (3).

Articolul ~~1240~~

Returnarea și îndepărtarea minorilor neînsoțiți

- (1) Înainte de a decide emiterea unei decizii de returnare pentru un minor neînsoțit, organismele corespunzătoare, altele decât autoritățile care efectuează returnarea, trebuie să furnizeze asistență adecvată, acordând importanța cuvenită interesului superior al copilului.
- (2) Înaintea îndepărtării unui minor neînsoțit de pe teritoriul unui stat membru, autoritățile statului membru respectiv se asigură că acesta este trimis unui membru al familiei sale, unui tutore desemnat sau unor centre de primire corespunzătoare în statul de returnare.

Articolul ~~1344~~

Interdicția de intrare

- (1) Decizia de returnare este însoțită de interdicția de intrare:
 - (a) dacă nu a fost acordat un termen pentru plecarea voluntară sau
 - (b) dacă obligația de returnare nu a fost îndeplinită.

În celelalte cazuri, decizia de returnare poate fi însoțită de o interdicție de intrare, ➡ **inclusiv dacă resortisantul țării terțe beneficiază de asistență pentru reintegrare.** ⬅

↓ nou

→ Consiliul

- (2) Statele membre pot impune o interdicție de intrare – care nu însoțește o decizie de returnare – unui resortisant al unei țări terțe aflat în situație de ședere ilegală pe teritoriul statelor membre a cărui ședere ilegală este detectată în contextul verificărilor la frontieră efectuate la ieșire, în conformitate cu articolul 8 din Regulamentul (UE) 2016/399, atunci când acest lucru este justificat de circumstanțele specifice ale cazului respectiv și ținând seama de principiul proporționalității ➔ **precum și evitând pe cât posibil amânarea plecării resortisantului în cauză al unei țări terțe.** ●
-

↓ 2008/115/CE

→ Consiliul

- ~~(3)(2)~~. Durata interdicției de intrare se stabilește ținând seama, în mod adecvat, de toate circumstanțele specifice fiecărui caz și nu ar trebui să depășească, în principiu, ➔ [...] ➔ **zece** ● ● ani. Aceasta poate depăși totuși ➔ [...] ● ➔ **zece** ● ani dacă resortisantul unei țări terțe reprezintă o amenințare gravă pentru ordinea publică, siguranța publică sau securitatea națională.

~~(4)(2).~~ Statele membre iau în calcul retragerea ➡, scurtarea ⬅ sau suspendarea unei interdicții de intrare în cazul în care un resortisant al unei țări terțe împotriva căruia s-a dispus interdicția de intrare în conformitate cu alineatul (1) al doilea paragraf poate dovedi că a părăsit teritoriul statului membru cu respectarea deplină a deciziei de returnare.

➡ Statele membre pot condiționa retragerea sau suspendarea interdicției de intrare de plata de către un resortisant în cauză al unei țări terțe a costurilor care rezultă din decizia luată în conformitate cu articolul 10 alineatul (7). ⬅

Victimele traficului de ființe umane cărora li s-a acordat un permis de ședere în temeiul Directivei 2004/81/CE a Consiliului ~~din 29 aprilie 2004 privind permisul de ședere eliberat resortisanților țărilor terțe care sunt victime ale traficului de persoane sau care au făcut obiectul unei facilitări a imigrației ilegale și care cooperează cu autoritățile competente~~²³ nu fac obiectul interdicției de intrare, fără a aduce atingere alineatului (1) primul paragraf litera (b) și cu condiția ca resortisantul în cauză al unei țări terțe să nu reprezinte o amenințare pentru ordinea publică, siguranța publică sau siguranța națională.

Statele membre pot să nu elibereze, pot retrage sau suspenda o interdicție de intrare în cazuri individuale pentru motive umanitare.

Statele membre pot retrage sau suspenda interdicția de intrare în cazuri individuale sau în anumite categorii de cazuri din alte motive.

²³ Directiva 2004/81/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind permisul de ședere eliberat resortisanților țărilor terțe care sunt victime ale traficului de persoane sau care au făcut obiectul unei facilitări a imigrației ilegale și care cooperează cu autoritățile competente (JO L 261, 6.8.2004, p. 19).

~~(5)~~ ~~☞ [...] ☞ ☞ [...] ☞ și ține seama de interesele acestuia în conformitate cu articolul 25 al~~
~~Convenției de punere în aplicare a Acordului Schengen²⁴. ☞ [...] ☞~~²⁵

~~(6)(5).~~ Alineatele (1)-~~(5)(4)~~ se aplică fără a aduce atingere dreptului de a solicita protecție
internațională, astfel cum este definită la articolul 2 ~~alineatul litera (a) din Directiva~~
~~2011/95/UE~~Directiva 2004/83/CE privind standardele minime referitoare la condițiile pe
care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea
beneficia de statutul de refugiat sau persoanele care, din alte motive, au nevoie de protecție
internațională și referitoare la conținutul protecției acordate²⁶, în statele membre.

²⁴ JO L 239, 22.9.2000, p. 19.

²⁵

²⁶ Directiva 2004/83/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind standardele minime referitoare la
condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea
beneficia de statutul de refugiat sau persoanele care, din alte motive, au nevoie de protecție
internațională, și referitoare la conținutul protecției acordate (JO L 304, 30.9.2004, p. 12).

↓ nou

↻ Consiliul

Articolul 14

Gestionarea returnărilor

- (1) Fiecare stat membru instituie, operează, menține și continuă să dezvolte un sistem național de gestionare a returnărilor, care prelucrează toate informațiile necesare pentru punerea în aplicare a prezentei directive, în special în ceea ce privește gestionarea cazurilor individuale, precum și informațiile privind orice procedură legată de returnări.
- (2) Sistemul național trebuie să fie instituit într-un mod care să asigure compatibilitatea tehnică necesară pentru comunicarea cu ↻ [...] ↻ **platforma instituită** ↻ în conformitate cu articolul 50 din Regulamentul (UE).../... [*Regulamentul privind EBCG*].
- (3) Statele membre instituie programe ↻ [...] ↻ cu scopul de a sprijini returnarea ↻ **voluntară a** ↻ resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală care sunt resortisanți ai țărilor terțe enumerate în anexa I la Regulamentul (CE) nr. ↻ **2018/1806**, ↻ ↻ [...] ↻²⁷ ↻ **institute în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative naționale**²⁸. ↻

²⁷ Regulamentul (UE) 2018/1806 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 noiembrie 2018 de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație (JO L 303, 28.11.2018, p. 39).

²⁸

☞ [...] ☞ **Aceste programe pot consta în asistență logistică, financiară și alte tipuri de asistență materială sau în natură, inclusiv** ☞ sprijin pentru reintegrare în țara terță de returnare.

Acordarea acestei asistențe, inclusiv tipul și amploarea acesteia, ☞ **poate ține seama** ☞ ☞ [...] ☞ de cooperarea resortisantului țării terțe în cauză cu autoritățile competente ale statelor membre, astfel cum se prevede la articolul 7 din prezenta directivă ☞ **și se poate supune condițiilor și motivelor de excludere stabilite în actele cu putere de lege și actele administrative naționale, mai ales în ceea ce privește asistența pentru reintegrarea în țara terță de returnare.** ☞

☞ **Ca regulă generală, asistența la care se face referire la prezentul alineat nu se acordă resortisanților țărilor terțe care au beneficiat deja de asistență pentru reintegrare furnizată de un stat membru.** ☞

CAPITOLUL III

GARANȚII PROCEDURALE

Articolul ~~1542~~

Forma

- (1) Deciziile de returnare și, în cazul în care sunt emise, deciziile privind interdicția de intrare și deciziile de îndepărtare se emit în formă scrisă și conțin motivele de fapt și de drept, precum și informații privind căile de atac posibile.

Informațiile referitoare la motivele de fapt pot fi limitate în cazurile în care legislația națională permite limitarea dreptului la informare, în special pentru protejarea securității naționale, apărării, siguranței publice și pentru prevenirea, investigarea, detectarea și urmărirea penală a infracțiunilor.

- (2) Statele membre asigură, la cerere, traducerea în scris sau oral a principalelor elemente ale deciziilor referitoare la returnare, astfel cum sunt menționate la alineatul (1), inclusiv informații despre căile de atac posibile într-o limbă pe care resortisantul unei țări terțe o înțelege sau despre care se poate presupune în mod rezonabil că o înțelege.

- (3) Statele membre pot decide să nu aplice alineatul (2) resortisanților țărilor terțe care au intrat ilegal pe teritoriul unui stat membru și nu au obținut ulterior un permis sau un drept de ședere în statul membru respectiv.

În acest caz, deciziile referitoare la returnare, astfel cum sunt prevăzute la alineatul (1), sunt emise prin intermediul unui formular standard, astfel cum este definit în legislația națională.

Statele membre furnizează fișe conținând informații generalizate care să explice principalele elemente ale formularului standard în cel puțin cinci dintre limbile cel mai des utilizate sau înțelese de către migranții ilegali care intră pe teritoriul statului membru în cauză.

Articolul ~~16~~¹³

Căi de atac

- (1) ➡ [...] ⚬ ➡ **Resortisanților în cauză ai țărilor terțe li** ⚬ se acordă posibilitatea unei căi de atac efective împotriva deciziilor referitoare la returnare, astfel cum se menționează la articolul ~~15~~¹² alineatul (1), în fața unei ➡ **instanțe** ⚬ ➡ [...] ⚬ ~~sau administrative~~ competente ~~sau în fața unui organ competent alcătuit din membri imparțiali și care beneficiază de garanții de independență.~~

↓ nou

↻ [...] ⌂

↓ 2008/115/CE

↻ Consiliul

↻ [...] ⌂ sau organul, ↻ [...] ⌂ cu excepția cazului în care suspendarea este deja aplicabilă în
temeiul legislației naționale.

↻ (2) Pentru a respecta principiul unei căi de atac efective, resortisanților țărilor terțe li se
acordă dreptul la o cale de atac împotriva deciziilor de returnare înaintea unui grad
de jurisdicție, cel puțin. ⌂

⇒ [...] ⇐

⇒ [...] ⇐

⇒ [...] ⇐

↓ nou

⇒ Consiliul

⇒ [...] ⇐

⇒ [...] ⇐

⇒ (3) Statele membre prevăd în legislația lor națională cel mai scurt termen pentru introducerea unei căi de atac împotriva unei decizii de returnare, acesta neputând depăși paisprezece zile. Aceste termene încep să curgă de la data la care decizia de returnare este notificată resortisantului țării terțe ori reprezentantului său legal sau de la o altă dată stabilită în conformitate cu legislația națională, în special atunci când resortisantul în cauză al țării terțe s-a sustras procedurii. ⇐

⇒ În cazul în care decizia de returnare se întemeiază pe o decizie de neacordare a statului de refugiat sau a statului conferit prin protecție subsidiară resortisantului unei țări terțe în conformitate cu Regulamentul (UE) .../... [Regulamentul privind condițiile pentru protecția internațională] ori este inclusă în același act care cuprinde respectiva decizie, termenele pentru introducerea unei căi de atac împotriva deciziei de returnare sunt cele prevăzute în legislația națională în conformitate cu [articolul 53 alineatul (6) din Regulamentul privind procedurile de azil]. ⇐

⇒ În cazul în care decizia de returnare se întemeiază pe o decizie de încetare sau de refuzare a unei șederi legale ori este inclusă în același act care cuprinde respectiva decizie, prin derogare de la primul paragraf, termenele pentru introducerea unei căi de atac împotriva deciziei de returnare pot fi cele prevăzute în legislația națională, cu condiția să nu depășească 30 de zile. ⇐

⇒ [...] ⇐

⇒ [...] ⇐

⇒ (4) Statele membre iau măsuri pentru a asigura că instanța finalizează examinarea căii de atac în cel mai scurt timp posibil. ⇐

⇒ (4a) Statele membre se asigură că respectarea cerințelor care decurg din respectarea principiului nereturnării este verificată de instanță, la cererea resortisantului unei țări terțe sau din oficiu, în contextul unei căi de atac introduse în conformitate cu alineatul (1), cu excepția cazului în care respectarea în cauză a fost verificată de o instanță în contextul unei proceduri desfășurate în aplicarea Regulamentului (UE) .../... [Regulamentul privind procedurile de azil] și nu au apărut sau nu au fost prezentate noi elemente sau constatări relevante de către resortisantul în cauză al unei țări terțe, în legătură cu respectarea principiului nereturnării, care să modifice în mod semnificativ circumstanțele specifice ale cazului respectiv. ⇐

⇒ (4b) Statele membre pot prevedea proceduri de control administrative înaintea introducerii unei căi de atac în fața unei instanțe judecătorești în conformitate cu alineatul (1), numai dacă controlul administrativ nu aduce atingere eficienței căii de atac. ⇐

↓ 2008/115/CE

⇒ Consiliul

~~(5)(2)~~. Resortisantul în cauză al unei țări terțe are posibilitatea de a obține ⇒ [...] ⇐
⇒ asistență ⇐ juridică, reprezentare și, dacă este necesar, asistență lingvistică.

~~(6)(4)~~. Statele membre garantează acordarea gratuită, la cerere, de asistență juridică și/sau reprezentare în conformitate cu legislația națională aplicabilă sau cu normele privind asistența juridică ⇒ [...] ⇐ și pot dispune ca o astfel de asistență juridică și/sau reprezentare gratuită să se supună condițiilor ⇒ **prevăzute în Regulamentul (UE) .../... [Regulamentul privind procedurile de azil]**. ⇐ ⇒ [...] ⇐

⇒ Consiliul

⇒ Consiliul

⇒ **Articolul 16a** ⇐

⇒ **Efectul suspensiv** ⇐

⇒ **(1) Statele membre prevăd fie suspendarea automată a executării unei decizii de returnare, fie competența unei instanțe de a suspenda executarea unei decizii de returnare la cererea resortisantului în cauză al unei țări terțe sau din oficiu, în cursul procedurilor aferente căii de atac în primă instanță.** ⇐

- ⇒ (2) În orice caz, statele membre prevăd suspendarea executării deciziei de returnare în cazul în care există un risc de încălcare a principiului nereturnării. ☹
- ⇒ (3) În alte cazuri, statele membre pot decide să suspende executarea unei decizii de returnare în cursul procedurilor aferente căii de atac în primă instanță. ☹
- ⇒ (4) În cazul în care statele membre prevăd posibilitatea de a suspenda, la cerere, executarea unei decizii de returnare, statele membre prevăd în legislația lor națională cele mai scurte termene pentru depunerea unei cereri de suspendare a executării unei decizii de returnare, care nu pot depăși în niciun caz termenele pentru introducerea unei căi de atac stabilite la articolul 16. Statele membre se asigură că o decizie privind cererea de suspendare a executării unei decizii de returnare se ia în cel mai scurt termen posibil de la depunerea unei astfel de cereri de către resortisantul în cauză al unei țări terțe. ☹
- ⇒ (5) Executarea unei decizii de returnare nu se suspendă în cazul în care resortisantul unei țări terțe introduce o nouă cale de atac, cu excepția situațiilor pentru care statele membre decid să prevadă posibilitatea acestei suspendări în legislația națională. ☹
- ⇒ În astfel de cazuri, statele membre se asigură că o decizie privind cererea de suspendare a executării unei decizii de returnare este luată în cel mai scurt timp posibil de la depunerea unei astfel de cereri de către resortisantul în cauză al țării terțe. ☹

Articolul ~~1714~~

Garanții în așteptarea returnării

- (1) Cu excepția cazurilor care intră sub incidența articolelor ~~1916~~ și ~~2017~~, statele membre garantează că următoarele principii sunt luate în considerare, în măsura posibilului, în ceea ce privește resortisanții țărilor terțe, pe perioada termenului pentru plecarea voluntară acordat în conformitate cu articolul ~~97~~ și pe perioadele pentru care îndepărtarea a fost amânată în conformitate cu articolul ~~119~~:
- (a) menținerea unității familiale cu membrii familiei prezenți pe teritoriul lor;
 - (b) asigurarea îngrijirii medicale de urgență și a tratamentului de bază al bolii;
 - (c) acordarea accesului minorilor la sistemul de învățământ de bază în funcție de durata șederii acestora;
 - (d) luarea în considerare a nevoilor speciale ale persoanelor vulnerabile.
- (2) Statele membre furnizează persoanelor menționate la alineatul (1) o confirmare în scris în conformitate cu legislația națională a faptului că termenul pentru plecarea voluntară se prelungește în conformitate cu articolul ~~97~~ alineatul (2) sau că decizia de returnare nu va fi, temporar, executată.

CAPITOLUL IV

LUAREA ÎN CUSTODIE PUBLICĂ ÎN SCOPUL ÎNDEPĂRTĂRII

↓ 2008/115/CE (adaptat)

⇒ nou

Articolul ~~1845~~

Luarea în custodie publică

- (1) Cu excepția cazului în care se pot aplica în mod eficient alte măsuri suficiente dar mai puțin coercitive într-un caz concret, statele membre pot ține în custodie publică un resortisant al unei țări terțe care face obiectul unor proceduri de returnare ~~de~~ în vederea pregătirii procesului de returnare și/sau în vederea desfășurării procesului de îndepărtare, în special în cazul în care:
- (a) există un risc~~ul~~ de sustragere ⇒ determinat în conformitate cu articolul 6; ⇐ ~~sau~~
 - (b) resortisantul în cauză al unei țări terțe evită sau împiedică pregătirea returnării sau procesul de îndepărtare; ~~și~~ ☒ sau ☒
-

↓ nou

- (c) resortisantul țării terțe în cauză prezintă un risc pentru ordinea publică, siguranța publică sau securitatea națională.

Toate motivele luării în custodie publică trebuie prevăzute în dreptul intern.

Orice măsură de luare în custodie publică este pentru o perioadă cât mai scurtă cu putință și se menține numai pe durata desfășurării și executării, în mod adecvat, a dispozițiilor de îndepărtare.

- (2) Autoritățile administrative sau judiciare dispun măsurile de luare în custodie publică.

Luarea în custodie publică se ordonă în scris, menționându-se motivele de fapt și de drept.

Atunci când luarea în custodie publică a fost dispusă de autoritățile administrative, statele membre ➡ **asigură un control judiciar al tuturor faptelor, dovezilor și observațiilor relevante prezentate în cursul procedurii, după cum urmează:** ➡

- (a) fie asigură un control judiciar rapid al legalității luării în custodie publică, asupra căreia se pronunță într-un termen cât mai scurt de la începerea luării în custodie publică,
- (b) fie acordă resortisantului în cauză al unei țări terțe dreptul de a intenta o acțiune în justiție în virtutea căreia legalitatea măsurii de luare în custodie publică face obiectul unui control judiciar rapid inițiat cât mai rapid posibil de la inițierea procedurilor pertinente. În acest caz, statele membre informează imediat resortisanții în cauză ai țărilor terțe asupra posibilității intentării unei astfel de acțiuni.

Resortisantul în cauză al unei țări terțe este eliberat imediat în cazul în care luarea în custodie publică nu este legală.

- (3) În toate cazurile, luarea în custodie publică face obiectul unor revizuiți la intervale rezonabile de timp, fie la cererea resortisantului în cauză al unei țări terțe, fie din oficiu. În cazul unor perioade prelungite de luare în custodie publică, revizuirile fac obiectul controlului judiciar.
- (4) În cazul în care există indicii conform cărora nu mai există posibilitatea rezonabilă a îndepărtării din motive legale sau de altă natură sau există indicii privind încetarea condițiilor stabilite la alineatul (1), luarea în custodie publică nu mai este justificată și persoana în cauză este eliberată imediat.

↓ 2008/115/CE (adaptat)

⇒ nou

➡ Consiliul

- (5) Luarea în custodie publică se menține pe toată durata în care se îndeplinesc condițiile stabilite la alineatul (1) și în măsura în care este necesar pentru a asigura punerea în aplicare cu succes a măsurii de îndepărtare. Fiecare stat membru stabilește o perioadă ~~limitată~~ ⇒ maximă ⇐ de custodie publică, ~~care nu poate depăși~~ ⇒ de cel puțin trei luni și de cel mult ⇐ șase luni. ➡ **În cazul în care legislația națională permite luarea în custodie publică a minorilor, se pot prevedea perioade mai scurte de luare în custodie publică în aceste situații.** ☺

↓ 2008/115/CE

⇒ Consiliul

- (6) Statele membre nu pot extinde perioada menționată la alineatul (5) decât cu o perioadă limitată de timp, care să nu depășească o perioadă suplimentară de 12 luni, în conformitate cu legislația sa națională, în cazurile în care, în pofida tuturor eforturilor rezonabile depuse de către acestea, este probabil ca operațiunea de îndepărtare să dureze mai mult, datorită din cauza:
- (a) lipsei de cooperare a resortisantului în cauză al unei țări terțe sau
 - (b) întârzierilor în obținerea documentației necesare din partea țărilor terțe.

Condițiile de luare în custodie publică

- (1) Luarea în custodie publică se efectuează, în general, în centre specializate de cazare. Dacă un stat membru nu poate oferi cazare într-un centru specializat de cazare și trebuie să recurgă la cazarea în cadrul unui penitenciar, resortisanții țărilor terțe luați în custodie publică sunt, ➡ **în general**, ➡ separați de deținuții obișnuiți.
- (2) Resortisanților țărilor terțe luați în custodie publică li se va permite, la cerere, să ia în timp util legătura cu reprezentanții lor legali, membrii de familie și autoritățile consulare competente.
- (3) O atenție deosebită se acordă situației persoanelor vulnerabile. Se asigură îngrijirea medicală de urgență și tratamentul de bază al bolii.
- (4) Organizațiilor și organismelor naționale, internaționale și neguvernamentale relevante și competente li se asigură posibilitatea de a vizita centrele de cazare, astfel cum se menționează la alineatul (1), în măsura în care acestea sunt folosite pentru luarea în custodie publică a resortisanților țărilor terțe în conformitate cu prezentul capitol. Aceste vizite pot fi supuse unei autorizări.
- (5) Resortisanților țărilor terțe luați în custodie publică li se oferă în mod sistematic informații care le explică normele aplicate în centru și care prezintă drepturile și obligațiile lor. Acestea cuprind informații privind dreptul lor în conformitate cu legislația națională aplicabilă de a lua legătura cu organizațiile și organismele menționate la alineatul (4).

Luarea în custodie publică a minorilor și a familiilor

- (1) Minorii neînsoțiți și familiile cu minori sunt luate în custodie publică numai în ultimă instanță și pentru perioada de timp pertinentă cea mai scurtă cu putință.
- (2) Familiile luate în custodie publică în așteptarea îndepărtării beneficiază de cazare separată, care să le asigure un nivel corespunzător de intimitate.
- (3) Minorii luați în custodie publică au posibilitatea de a exercita activități de agrement, inclusiv joaca, precum și activități recreative adaptate vârstei lor și au, în funcție de durata șederii lor, acces la educație.
- (4) Minorii neînsoțiți beneficiază, în măsura posibilului, de cazare în centre în care există personal și condiții care țin seama de necesitățile unor persoane de vârsta lor.
- (5) Interesul superior al copilului reprezintă un considerent primordial în contextul luării în custodie publică a minorilor în așteptarea îndepărtării.

Situații de urgență

- (1) În situațiile în care trebuie returnați un număr excepțional de mare de resortisanți ai țărilor terțe, caz care reprezintă o sarcină neprevăzută și dificilă pentru capacitatea de primire a centrelor de cazare a unui stat membru sau pentru personalul său administrativ sau judiciar, respectivul stat membru poate, atâta timp cât situația excepțională durează, să decidă să permită termene mai lungi de control judiciar decât cele prevăzute în temeiul articolului ~~1845~~ alineatul (2) al treilea paragraf și să adopte măsuri de urgență cu privire la condițiile de luare în custodie publică care derogă de la cele prevăzute la articolele ~~1916~~ alineatul (1) și la articolul ~~2047~~ alineatul (2).
- (2) În situația în care se recurge la astfel de măsuri excepționale, statul membru în cauză informează Comisia. De asemenea, statul respectiv informează Comisia de îndată ce motivele care au dus la punerea în aplicare a măsurilor excepționale încetează să existe.
- (3) Nicio dispoziție a prezentului articol nu poate fi interpretată în sensul că permite statelor membre să deroge de la obligația generală de a lua toate măsurile adecvate, la nivel general sau particular, pentru a garanta îndeplinirea obligațiilor care le revin în temeiul prezentei directive.

↓ nou

↻ Consiliul

CAPITOLUL V

PROCEDURA LA FRONTIERĂ

Articolul 22

Procedura la frontieră

[(1) ↻ În cazul în care autoritatea decizională ia o decizie de respingere a unei cereri de protecție internațională, în temeiul [articolului 41 din Regulamentul (UE) .../... *Regulamentul privind procedurile de azil*], statele membre emit o decizie de returnare adresată resortisantului în cauză ai unei țări terțe, fără a aduce atingere alineatului (9). ↻ ↻ [...] ↻

↻ [...] ↻

- (3) ➡ [...] ➡ **Dispozițiile** ➡ capitolelor ➡ [...] ➡ **I, II, III și IV nu** ➡ se aplică procedurilor de returnare desfășurate în conformitate cu alineatul (1), ➡ **cu excepția articolelor [3, 4, 5, 7, 8 alineatul (1), 8 alineatul (6), 10, 11, 12, 13, 16, 16a, 17, 18 alineatele (2)-(4), 19, 20 și 21].** ➡ [...] ➡
- (4) ➡ [...] ➡ **Fără a se aduce atingere posibilității ca resortisantul unei țări terțe să respecte în mod voluntar o decizie de returnare, nu** ➡ se acordă un termen pentru plecarea voluntară. Cu toate acestea, statele membre ➡ **pot să acorde** ➡ [...] ➡ un termen adecvat pentru plecarea voluntară, în conformitate cu articolul 9, resortisanților țărilor terțe care dețin un document de călătorie valabil și care îndeplinesc obligația de a coopera cu autoritățile competente ale statelor membre în toate etapele procedurilor de returnare stabilite ➡ [...] ➡ **la** ➡ articolul 7. Statele membre trebuie să le solicite resortisanților țărilor terțe în cauză să predea documentul de călătorie valabil autorității competente până la plecare.

(5) ➤ Statele membre prevăd în legislația lor națională cele mai scurte termene pentru introducerea unei căi de atac împotriva unei decizii de returnare menționate la alineatul (1), acestea neputând fi mai scurte de 48 de ore și nici mai lungi de o săptămână. ⌂ ➤ [...] ⌂

(6) ➤ Statele membre iau măsuri menite să asigure că instanța finalizează examinarea căii de atac în același timp sau în termenul cel mai scurt cu putință de la încheierea procedurilor aferente căii de atac în primă instanță în materie de azil, în conformitate cu [articolul 41 din Regulamentul (UE) nr ... /... *Regulamentul privind procedurile de azil*]. ⌂

➤ [...] ⌂

➤ [...] ⌂

➤ [...] ⌂

☞ [...] ☞

☞ [...] ☞

☞ [...] ☞

☞ [...] ☞

☞ [...] ☞

➡ (8) ➡ Pentru a pregăti returnarea, pentru a efectua procesul de îndepărtare sau pentru ambele, ➡ [...] ➡ ➡ **luarea** ➡ în custodie publică ➡ [...] ➡ ➡ **a unui** ➡ resortisant al unei țări terțe care a fost luat în custodie publică în conformitate cu articolul 8 alineatul (3) litera (d) din Directiva (UE) .../... [*Directiva privind condițiile de primire reformată*] în contextul unei proceduri desfășurate în temeiul [articolului 41 din Regulamentul (UE) .../... *Regulamentul privind procedurile de azil*] și care face obiectul procedurilor de returnare în temeiul dispozițiilor prezentului capitol ➡ [...] ➡ are loc pe o perioadă cât mai scurtă posibil, care nu poate depăși în niciun caz patru luni. ➡ [...] ➡ ➡ **Luarea în custodie** ➡ poate fi menținută doar atât timp cât măsurile de îndepărtare sunt în desfășurare și sunt executate cu diligența necesară.

➡ [...] ➡

➡ (9) **Statele membre care emit o decizie de refuzare a intrării în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul (UE) 2016/399 și care au decis să nu aplice prezenta directivă în aplicarea articolului 2 alineatul (2a), se asigură că tratamentul și nivelul de protecție oferite resortisantului unei țări terțe căruia i se refuză intrarea sunt echivalente celor stabilite în dispozițiile de la alineatele (3)-(8) de la prezentul articol.** ➡

CAPITOLUL ~~VII~~

DISPOZIȚII FINALE

Articolul ~~23~~⁴⁹

Raportarea

⇒ **(1)** ⇒ Comisia prezintă la fiecare trei ani Parlamentului European și Consiliului rapoarte privind aplicarea prezentei directive în statele membre. ⇒ [...] ⇒

⇒ **(2)** Comisia prezintă un raport pentru prima dată până la [data] și, cu această ocazie, se axează mai ales pe necesitatea de a facilita recunoașterea reciprocă a deciziilor de returnare, inclusiv cu privire la sprijinul financiar al Uniunii necesar în acest scop. ⇒

⇒ Acest raport este însoțit, dacă este necesar, de propuneri corespunzătoare de modificare a actelor relevante ale Uniunii. ⇒

~~Până la 24 decembrie 2013, Comisia prezintă primul său raport și pune accentul la acel moment în special pe aplicarea articolului 11, a articolului 13 alineatul (4) și a articolului 15 în statele membre. În ceea ce privește articolul 13 alineatul (4), Comisia evaluează în special impactul financiar și administrativ suplimentar în statele membre.~~

~~Articolul 20~~

~~Transpunere~~

~~(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a respecta dispozițiile prezentei directive până la 24 decembrie 2010. În ceea ce privește articolul 13 alineatul (4), statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a respecta dispozițiile prezentei directive până la 24 decembrie 2011. Statele membre comunică de îndată Comisiei textele acestor măsuri.~~

~~Atunci când statele membre adoptă respectivele măsuri, acestea cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.~~

~~(2) Statele membre comunică Comisiei textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.~~

Articolul ~~24~~²⁴

Relația cu Convenția Schengen

Prezenta directivă înlocuiește dispozițiile articolelor 23 și 24 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen.

➡ Consiliul

➡ Consiliul

➡ Articolul 24a ⬅

➡ Relația cu Codul de vize ⬅

➡ Atunci când se consideră că o țară terță nu cooperează suficient cu statele membre în ceea ce privește readmisia, se aplică articolul 25a din Codul de vize. ⬅

Consiliul

Articolul 25

Transpunere

- (1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a respecta dispozițiile prevăzute la articolele 6-10, articolul 13, articolul 14 alineatul (3) [...] și articolul 18 [...] până la [[...] **un an** de la data intrării în vigoare] și cu articolul 14 alineatele (1) și (2) până la [**doi ani** [...] de la data intrării în vigoare]. **Articolele 16, 16a și [22] se aplică la doi ani de la intrarea în vigoare a [Regulamentului privind procedurile de azil].** Statele membre comunică de îndată Comisiei textul actelor respective.

Atunci când statele membre adoptă respectivele acte, acestea cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Acestea conțin, de asemenea, o mențiune care precizează că trimiterile, în acte cu putere de lege și acte administrative în vigoare, la directiva abrogată prin prezenta directivă se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri și formularea acestei mențiuni.

- (2) Statele membre comunică Comisiei textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 26

Abrogarea

Directiva 2008/115/CE se abrogă începând cu [...] [ziua următoare celei de a doua date menționate la articolul 25 alineatul (1) primul paragraf], fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre privind termenele-limită de transpunere în dreptul intern a directivei, prevăzute în anexa I.

Trimiterile la directiva abrogată se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa II.

↓ 2008/115/CE

Articolul ~~22~~ 27

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolele [...] [*articole care sunt neschimbate prin comparație cu directiva abrogată*] se aplică de la [...] [*ziua următoare celei de a doua date menționate la articolul 25 alineatul (1) primul paragraf*].

↓ 2008/115/CE (adaptat)

Articolul ~~28~~²³

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre în conformitate cu ~~Tratatul de instituire a Comunității Europene~~ ☒ tratatele ☒.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele
